Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a Nr. 2293

4 pagini—20 bani

Marți 18 septembrie 1956

Răspunsul Guvernului R.P.R. la declarația Guvernului egiptean

La 17 septembrie a.c. Guvernul Republicii Populare Romîne a transmis Guvernului egiptean, prin intermediul Legației Egiptului la București, următorul răspuns la declarația Guvernului egiptean:

Guvernul Republicii Populare Romîne a luat cunoștință cu satisfacție de declarația Guvernului egiptean din 10 septembrie 1956 și își exprimă întregul său sprijin pentru propunerile guvernului egiptean tinzînd la rezolvarea prin mijloace pașnice a problemei Suezului.

Guvernul romîn nu poate fi indiferent față de încercările de a impune Egiptului soluții incompatibile cu drepturile sale de stat suveran și independent. Guvernul romîn consideră că trimiterile de trupe și echipament militar de către guvernul englez și francez în estul Mediteranei și în Africa, amenințările de folosire a forței împotriva Egiptului pentru a-l sili să renunțe la dreptul său legitim asupra Canalului de Suez, precum și astfel de acțiuni ca încercarea de creare a unei așa numite asociații a țărilor care folosesc Canalul, sînt împotriva intereselor păcii și securității în Orientul Apropiat și în întreaga lume.

Guvernul Republicii Populare Romîne, direct interesat în libera navigație prin Canalul de Suez, reafirmă dorința sa de a contribui la rezolvarea pașnică a acestei probleme în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, ținînd seama de respectarea drepturilor suverane ale Egiptului și de interesele tuturor țărilor care folosesc Canalul. În acest scop Guvernul romîn sprijină propunerea Guvernului egiptean în legătură cu formarea unui organ în care să fie reprezentate diferitele puncte de vedere ale statelor care beneficiază de Canalul de Suez. El se declară gata ca, alături de țările semnatare ale Convenției de la 1888 sau de țările succesoare ale acestora, de țările arabe deosebit interesate în justa rezolvare a problemei și împreună cu toate celelalte țări care folosesc Canalul de Suez, să ia parte la conferința de revizuire a Convenției de la Constantinopol din 1888, ținînd seama de noua situație creată prin naționalizarea Societății Canalului de Suez.

Primirea de către Președintele Consiliului de Miniștri, tov. Chivu Stoica, a șefului delegației culturale indiene, d. A. K. Chanda

În ziua de 17 septembrie tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R. l-a primit pe șeful delegației culturale indiene, d. A. K. Chanda, ministru adjunct al Afacerilor Externe al Republicii India.

La audiență au luat parte tov. Miron Constantinescu, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R. și tov. Grigore Preoteasa, ministru al Afacerilor Externe al R.P.R.

Audiența s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

IN CINSTEA ZILEI DE 7 NOIEMBRIE

SĂ REALIZĂM ECONOMII egale cu prețul de cost al unor importante produse finite!

Reluarea cunoscutei inițiative de către tineretul uzinei „Progresul" — Brăila

Cu precizie nu se știe cine a adus întîi aminte de acele zile ale lui 1953 cînd, în pregătirea celui de-al IV-lea Festival Mondial al Tineretului de la București, tineretul de la uzinele „Progresul"-Brăila și-a luat angajamentul binecunoscut — realizarea de economii echivalente cu prețul de cost al unui screper și a patru concasoare. Poate Ion Nicolae de la sculăria centrală Bogoi Fănică de la mecanica ușoară, băiatul acela înalt și solid, ca un sportiv sau cei din organizația de secție unde tov Pandrea Lazăr este secretar de U.T.M Important este faptul că deși s-au scurs mai bine de trei ani de atunci, în inimile tinerilor de la „Progresul" și azi trăiește prețioasa inițiativă, născută chiar aci, la ei în uzină.

Comitetul U.T.M. a răspuns dorinței tineretului de a reînnoi tradiționalul angajament.

Consfătuiri au avut loc curînd, pe brigăzi, secții, sectoare și în ultima instanță, pe întreaga uzină. Și cei de la contabilitatea sectoarelor și chiar de la serviciul contabilității pe uzină după ce au privit cu oarecare rezervă această acțiune, s-au angajat că vor sprijini inițiativa, așa cum au făcut-o și cu cîțiva ani în urmă

Tineretul de la marea uzină brăileană s-a angajat să realizeze pînă la 7 Noiembrie economii echivalente cu prețul de cost al unui rulou compresor.

> **Importanța inițiativei tineretului de la uzinele „Progresul"-Brăila constă în faptul că ea unește printr-un obiectiv precis — egalarea prețului de cost al unui important agregat — străduințele aparent modeste în lupta pentru economii a sute și sute de tineri.**
>
> **Economisind materie primă și materiale, lubrefianți și energie, reducînd rebuturile și adausurile de prelucrare, realizînd inovații și raționalizări, colectînd metale vechi, tinerii muncitori și tehnicieni vor da un aport însemnat acțiunii de reducere a prețului de cost al produselor pe întreaga întreprindere.**
>
> **Concretizarea eforturilor tuturor celor ce realizează economii în conturi de economii pe brigăzi sau alte colective de tineret, dă posibilitatea unei evidențe clare și deci unei stimulări juste a celor ce luptă împotriva risipei.**
>
> **Reducerea prețului de cost este o importantă sarcină trasată de al II-lea Congres al P.M.R., o datorie a fiecărui muncitor, tehnician, inginer. În 1960 prețul de cost trebuie să scadă față de 1955 în industria republicană cu 15—20 la sută, iar în construcții cu 20 la sută.**

★

...Bogoi Fănică, cel cu înfățișarea de boxeur, nu mai are astîmpăr Mai este aproape o jumătate de oră pînă la terminarea schimbului și azi, așa cum au stabilit, țin consfătuire. Un singur punct pe ordinea de zi: economiile

Băieții lui sînt oameni cu experiență Enăchescu Petre, Radu Alexandru — lucrează de un an-doi. Sînt tineri pregătiți și Chiriță Gheorghe și Scarlat Marcel. Doar Pandelea Viorel e mezinul brigăzii Dar și el va fi alături de întregul colectiv.

Așa dar iată-i strînși pe toți 20 în jurul responsabilului. Nu lipsea nici Cloșcă Victor, cel care spune că azi, după orele de program, se duce pe baltă la prins pește.

...— Și cum, măi Fănică tată, vasăzică am îmbătrînit! Nu mai sînt bun decît ca maistru! Să mai petrec timpul și eu printre voi, nici pomeneală!

Tovarășul maistru Radu Lovin, nea Radu, cum îl cunosc toți oamenii, mai găsi încă vreo cîteva cuvinte de reproș să le adreseze lui Bogoi pentru că nu fusese și el invitat la consfătuire.

— Nu te supăra, nea Radule! Crede-mă, am vrut să te invităm și pe dumneata, dar erai dus la sector!

Bogoi vorbi pe înțelesul tuturor despre acțiunea născută cu ani în urmă în uzină.

— Ei, să vă aud la ce v-ați gîndit! — încheie el. Facem sau nu și noi economii? Cei de la cuptorul Siemens vor da aproape 19.000 lei economii, cei de la mecanic-șef — 6.500, forja — 4.500 iar cei de la cuptorul tineretului — 16.800.

Scînteia tineretului

Inițiative tineretului dela uzina „Progresul"

Să realizăm din economii cît mai multe produse finite!

Pagina ziarului „Scînteia tineretului" din 16 iunie 1953 care anunța începutul inițiativei larg răspîndită mai tîrziu

La consfătuire s-a vorbit despre multe căi de a se realiza economii. Toate sînt interesante și posibile. Dintre toate cea mai serioasă pare aceea în legătură cu strunjitul inelelor de bronz pentru vanele petrolifere. Totdeauna, la 3 inele, din aceeași bară de bronz iese unul în plus După spusele tinerilor, și bineînțeles, a doua zi, după proba practică, s-a dovedit că un cuțit gros de numai 1 mm. în loc de 4 mm. poate debita mai economic materialul.

Au vorbit tinerii din brigada lui Bogoi și despre prelucrarea din deșeuri a fuselor pentru vane, ceea ce le va aduce lunar o economie de circa 400 kg. metal de compoziție, despre economisirea a cel puțin 60 kg. ulei de rapiță lunar... Și despre cîte altele nu au mai vorbit.

Cînd totul părea terminat nea Radu ceru și el cuvîntul.

— Eu zic, măi băieți, că avem condiții să ne angajăm, ca în fiecare lună să nu scoatem 15 zile nici un cuțit de strung de la magazie. Să le recondiționăm noi pe cele vechi, cu posibilitățile noastre!

Ce ziceți, e bine?

— Bine, nea Radule!

— Apăi, dacă-i așa, asta-i una la mînă! A doua la mînă ar fi în legătură cu piulițele pe care le executăm zilnic. Să nu le mai debităm cu fierăstrăul ăla lat de 4 mm ci după ce le găurim tot la strung, să le debităm și pe ele cu cuțitul îngust de care se vorbea adineaori. Așa-i?

A treia la mînă ar fi, măi băieți, să cerem să ni se dea o piatră de polizor pentru cuțite vidia Atunci nu am mai avea atîtea cuțite de recondiționat. Am face și ceva economie de timp.

Aflasem că dorința bătrînului maistru în legătură cu piatra de polizor pentru cuțitele vidia este veche. De cîte ori a cerut în consfătuirile de producție o asemenea sculă, nici el nu-și aduce bine aminte. De data asta nu se va mai mulțumi doar cu promisiuni. Se va duce din nou la magazia centrală, iar dacă va fi cazul din nou pînă la direcțiune, și mare mirare, dacă nu i se satisface dorința.

...A doua zi Bogoi s-a prezentat cu angajamentele la contabilitatea sectorului.

— Vino mîine, măi Fănică! Acum sîntem un pic ocupați — îl îndemnă careva... din obișnuință.

Pînă la urmă contabilii l-au ajutat. Nu au avut mult de lucru. Suma pe care cei din brigada lui Bogoi își propuseseră s-o economisească pînă la 7 noiembrie se ridica la 40.000 lei.

★

Dinspre Lacul Sărat, adia ușor o boare de toamnă. Pe o hîrtie, tov. Iacob Gheorghe, secretarul organizației U.T.M., făcu nu fără emoție unele calcule.

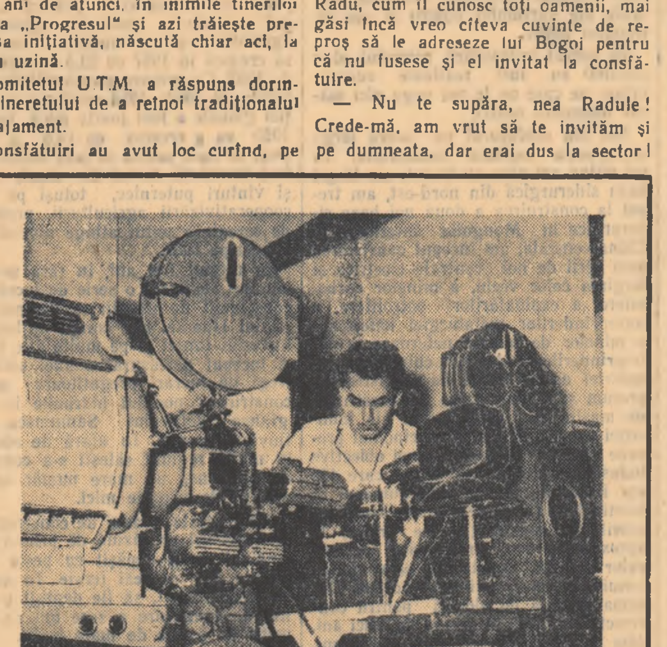
Care vasăzică: strunguri mici 8000 lei, roțărie vagoane — 5.000, cuptorul tineretului — 16.800 lei... Cu meticulozitatea ce-l caracterizează așeză zeci sub zeci, sute sub sute, mii sub mii. Trase linie și adună. Cînd termină de totalizat sumele pe care tinerii se angajaseră să le realizeze pînă la 7 Noiembrie, cu bucurie constată că economiile ce vor fi realizate de tineret echivalează cu prețul de cost al unui rulou compresor.

Și cînd la mitingul ce a avut loc în curtea uzinei tovarășii din conducerea uzinei, de la partid, sindicat și U.T.M., au vorbit despre acest rezultat al viitoarei străduințe comune, ultimele cuvinte le-au fost acoperite de aplauzele participanților.

Cred că mulți dintre cei prezenți și vedeau ruloul compresor pe care o mînă dibace fixase plăcuța cu inscripția: „Realizat din economiile tineretului".

Și cînd în preajma zilei de 7 Noiembrie, ruloul compresor va părăsi uzina, luînd drumul unui șantier al patriei, bucuria tinerilor de la „Progresul"-Brăila va fi îndreptățită.

I. NEACȘU

La stația experimentală de radioteleviziune București se lucrează intens. În fotografie: Camera de luat vederi pentru film și aparatele de proiecție de fabricație romînească „TEHNOCIN 2" pe care le folosește stația experimentală de televiziune. Ing. Constantin Ceaușescu schimbă iconoscopul camerei.

Noile programe de învățămînt

Pentru buna desfășurare a învățămîntului elementar și mediu în anul școlar 1956—1957, Ministerul Învățămîntului a luat mai multe măsuri printre care și alcătuirea noilor programe necesare claselor la care se aplică noul plan de învățămînt.

Printre noile programe de învățămînt se numără cele elaborate pentru școlile cu limba de predare romînă la obiectele: istorie, geografie și științe naturale necesare claselor a III-a; programe pentru limbile romînă, franceză, germană și engleză la clasele a V-a; programe de matematică, fizică, botanică, geografie și istorie antică pentru clasele a V-a și a VIII-a și programe de chimie, fizică, teoria literaturii și muzică destinate claselor a VIII-a

S-au mai alcătuit noi programe de învățămînt pentru limbile maternă și romînă necesare claselor a V-a și a VIII-a din cadrul școlilor minorităților naționale și programe de învățămînt pentru clasele VI, VII, IX și X

Pentru institutele pedagogice de pregătire a învățătorilor s-au alcătuit 16 noi titluri de programe de învățămînt care au fost difuzate într-un tiraj ce depășește 1.500 exemplare.

(Agerpres)

Raportul politic prezentat de tovarășul Liu Șao-ți

PEKIN 17 (Agerpres). — China Nouă transmite textul integral al raportului politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez la Congresul al VIII-lea, pe întreaga Chină, al Partidului Comunist Chinez care a fost prezentat de Liu Șao-ți, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez.

Tovarăși!

De la Congresul al VII-lea al partidului nostru au trecut 11 ani. În această perioadă în viața patriei noastre s-au produs două mari evenimente care au o însemnătate istorică-mondială În 1949, sub conducerea partidului nostru, poporul a răsturnat dominația reacționară a imperialismului, a feudalismului, a capitalului birocratic și a creat Republica Populară Chineză În a doua jumătate a anului trecut și în prima jumătate a anului curent, poporul, condus de partidul nostru, a repurtat o victorie definitivă, hotărîtoare, în transformarea socialistă a agriculturii, industriei meșteșugărești, industriei și comerțului capitalist.

În urma acestor două victorii s-au produs o serie de schimbări fundamentale în viața internă și în relațiile internaționale ale țării noastre.

Cu excepția Taivanului, care continuă să fie cotropit de către agresorii americani, toate forțele imperialismului străin care au împilat poporul chinez în ultimii 100 de ani, au și fost izgonite din țară China a devenit o mare putere, un stat independent, suveran.

Burghezia birocratică și compradoră, care a fost o unealtă a imperialismului străin, a fost lichidată pe întregul teritoriu al Chinei continentale.

Cu excepția unor regiuni, clasa feudalilor-moșierilor a și fost lichidată. Chiaburimea, ca clasă, este de asemenea pe cale de lichidare. Foștii moșieri și chiaburi, care exploatau pe țărani, sînt reeducați ca oameni noi ce trăiesc din munca lor.

Capitaliștii din rîndul burgheziei naționale se transformă din exploatatori în oameni ai muncii.

Masele largi ale țăranilor și ale altor lucrători individuali, s-au transformat în oameni ai muncii socialiste, colective.

Clasa muncitoare a devenit clasa conducătoare a țării. Rîndurile ei s-au lărgit, a crescut considerabil conștiința ei și nivelul ei tehnico-cultural.

Și-a schimbat fizionomia din trecut și intelectualitatea, care a devenit o forță în slujba socialismului.

Toate naționalitățile din țara noastră s-au unit într-o mare familie strîns unită și înfrățită.

Condus de Partidul Comunist, frontul democrat-popular unit s-a lărgit și s-a întărit și mai mult.

Țara noastră s-a alăturat lagărului socialismului, condus de Uniunea Sovietică, care luptă pentru o pace trainică și progresul omenirii, a stabilit relații de prietenie și colaborare indestructibilă cu marea Uniune Sovietică și cu țările de democrație populară. În lupta victorioasă împotriva agresiunii americane și pentru acordare de ajutor Coreei, poporul nostru a curmat tentativele nerușinate ale agresorilor imperialiști. În relațiile internaționale țara noastră apără cele cinci principii ale coexistenței pașnice. A crescut prestigiul internațional al patriei noastre.

Toate aceste schimbări nu numai că au trezit avîntul revoluționar fără seamăn al poporului chinez de 600.000.000, dar, totodată, nu puteau să nu se transforme într-o mare forță de atracție în viața întregii lumi și pentru toate națiunile înrobite și popoarele exploatate.

Sarcina care stă în prezent în fața partidului nostru este ca bazîndu-se pe masele de milioane ale poporului muncitor eliberat și organizat, strîngînd laolaltă toate forțele care pot fi unite în țară și în afara hotarelor ei, folosind în întregime toate condițiile favorabile nouă, să transformăm cît mai grabnic țara noastră într-o mare putere socialistă.

Pentru a îndeplini această sarcină grandioasă noi trebuie să sintetizăm în mod just experiența luptei noastre, să desăvîrșim transformările socialiste, să desfășurăm pe scară și mai largă construcția socialistă, să continuăm însănătoșirea vieții politice a țării, să abordăm în mod just rezolvarea problemelor internaționale și să întărim mai departe partidul. Pe baza succeselor deja obținute discutarea și rezolvarea de către congresul nostru a tuturor acestor probleme va contribui ca partidul și poporul nostru să obțină noi victorii și mai grandioase.

I. Linia generală a partidului în perioada de trecere

Acum 11 ani, Congresul al VII-lea al partidului a pus în fața întregului partid sarcina: „Să ridice cu îndrăzneală masele, să întărească și să sporească forțele poporului, să unească strîns toate forțele țării care pot fi unite, să zdrobească pe agresori și să construiască o Chină Nouă". Această sarcină a și fost îndeplinită în 1949.

Reacțiunea își alege adesea ea singură calea care o duce la pieire. Linia partidului nostru, proclamată la Congresul al VII-lea, consta în a cere Gomindanului să se formeze, împreună cu forțele democratice ale întregii țări, un guvern de coaliție. Încă în perioada inițială a războiului anti-japonez, partidul nostru a încheiat cu Gomindanul un acord cu privire la lupta comună împotriva agresiunii japoneze. Ulterior, și îndeosebi după terminarea războiului anti-japonez, partidul nostru a intrat din nou, în repetate rînduri, în tratative de pace cu Gomindanul pentru a evita războiul civil și a încercat să realizeze pe cale pașnică transformări social-politice în țară În 1946, împreună cu unele partide democratice am ajuns la un acord cu Gomindanul în problema construcției pașnice în țara noastră. Însă, curînd după aceasta, clica reacționară gomindanistă, sprijinită de imperialismul american, a dezlănțuit în țară războiul civil, încercînd să distrugă toate forțele democratice, progresiste și Partidul Comunist Chinez, care întruchipează puterea poporului chinez. Dar ea și-a greșit socotelile. Partidul nostru, luptînd pentru transformări pe cale pașnică, nu și-a pierdut nicidecum vigilența, nu a renunțat la forțele armate ale poporului. Politica noastră era: dacă Gomindanul dorea pace și înfăptuirea de transformări în condiții pașnice, acest lucru ar fi corespuns intereselor poporului; tocmai acest lucru îl urmăream noi. Noi știam însă că realizarea năzuințelor de pace depindeau nu de noi ci de clasele dominante. De aceea noi ne-am pregătit pe deplin și am fost în stare să mobilizăm toate forțele poporului ca să zdrobim clica reacționară gomindanistă, în cazul cînd ea ar fi impus poporului războiul și să facem în așa fel încît ațîțătorii la război să culeagă ceea ce au semănat Tocmai acesta a fost verdictul istoriei: Acei care scontau să distrugă forța poporului au fost distruși ei înșiși de către ea.

În opoziție cu clica reacționară, poporul nu a fost niciodată pentru război Chiar și în cursul războiului, acolo unde acest lucru era posibil, de pildă la eliberarea Pekinului, a provinciei Suiiuan, a orașelor Ciangșa, Kunmin, a părții de vest a provinciei Siciuan, Sîntzianului și Tibetului, noi am căutat să stabilim un contact, să ducem tratative și să realizăm eliberarea pașnică a acestor regiuni ale țării.

Atunci însă cînd poporul este nevoit să ia arma în mînă și face aceasta, el procedează absolut just. A te opune ca poporul să acționeze tocmai astfel, a-i cere să capituleze în fața dușmanului în ofensivă—înseamnă a te situa pe linia oportunismului. A urma sau linia revoluției sau linia oportunismului — aceasta este problema importantă, cu privire la faptul dacă un popor de 600.000.000 trebuie să ia puterea în mîinile sale cînd s-au creat condiții pentru aceasta. Partidul nostru a pășit pe calea revoluției și ca urmare a acestui fapt există astăzi Republica Populară Chineză. De la construirea Republicii Populare Chineze, datorită faptului că clasa muncitoare, în alianță strînsă cu țărănimea de multe milioane a cucerit puterea în țară, partidul său politic — Partidul Comunist Chinez— a devenit un partid care conduce puterea politică, iar dictatura democratică a poporului a devenit în esență una din formele dictaturii proletariatului; acest lucru a asigurat posibilitatea ca revoluția noastră burghezo-democratică să se transforme nemijlocit, pe cale pașnică într-o revoluție proletară, socialistă. De aceea constituirea Republicii Populare Chineze marchează desăvîrșirea în linii esențiale a etapei revoluției burghezo-democratice în China și începutul etapei revoluției proletare, socialiste, începutul perioadei de trecere a societății noastre de la capitalism la socialism

Care sînt particularitățile fundamentale ale perioadei de trecere în țara noastră?

În primul rînd, țara noastră este înapoiată din punct de vedere industrial. Pentru construirea socialismului este necesar să se dezvolte industria socialistă, și în primul rînd industria grea, în scopul de a transforma China dintr-o țară agrară înapoiată, într-o țară industrială, înaintată. Pentru acest lucru este necesar însă un timp destul de îndelungat

În al doilea rînd în țara noastră nu numai țărănimea și mica burghezie de la orașe sînt aliate ale clasei muncitoare ci și burghezia națională. De aceea, pentru transformarea vechii economii trebuie să se recurgă la metoda transformării pașnice nu numai în ceea ce privește agricultura și industria meșteșugărească, ci și în ceea ce privește industria și comerțul capitalist. Acest lucru necesită însă consecvență și timp.

Pornind de la situația concretă din țara noastră, Comitetul Central a definit astfel linia generală a partidului în perioada de trecere: să se realizeze treptat în decursul unei perioade destul de îndelungate industrializarea socialistă a țării și să se înfăptuiască treptat transformarea socialistă a agriculturii, industriei meșteșugărești și a industriei și comerțului capitalist Această linie generală a partidului a fost formulată în 1952 — la sfîrșitul perioadei de refacere a economiei naționale— iar în 1954 a fost adoptată de Adunarea reprezentanților populari pe întreaga Chină și consfințită în Constituția Republicii Populare Chineze ca sarcină fundamentală a țării în perioada de trecere.

Linia generală a partidului în perioada de trecere este un far care luminează întreaga noastră muncă. Îndepărtarea în muncă de la această linie duce inevitabil la greșelile devierii „de dreapta" sau „de stînga". În ultimii cîțiva ani devierile „de dreapta" de la linia generală au constat în fond în mulțumirea doar cu succesele obținute de revoluția burghezo-democratică, în cererile de a se opri în loc revoluția, în refuzul de a recunoaște necesitatea transformării revoluției noastre într-o revoluție socialistă, în lipsa de dorință de a duce o politică de îngrădire, corespunzătoare, a capitalismului la orașe și sate, în neîncrederea că partidul poate conduce țărănimea în mersul ei spre socialism și că el este în stare să conducă poporul întregii țări la construirea socialismului. Devierea „de stînga" de la linia generală a constat mai ales în cererea de a construi socialismul „într-o frumoasă dimineață", în cererea de a se lichida burghezia națională în țara noastră prin metoda exproprierii sau pe calea înlăturării, de a duce la falimentul economic industria și comerțul capitalist, în refuzul de a se recunoaște că trecerea la socialism trebuie înfăptuită înaintînd treptat, în neîncrederea că noi vom putea atinge țelurile revoluției socialiste pe cale pașnică. Partidul nostru a condamnat și a respins cu hotărîre aceste devieri. Este absolut limpede că dacă partidul nostru ar fi acceptat fie numai una din aceste devieri, noi nu am fi putut construi socialismul în țara noastră sau nu l-am fi putut construi cu atîta succes ca în prezent.

În conformitate cu linia generală din perioada de trecere, încă în anul 1953 noi am trecut la îndeplinirea primului plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale. Comitetul Central al partidului presupunea inițial că pentru îndeplinirea sarcinilor principale din perioada de trecere vor fi necesare aproximativ trei cincinale. Practica îndeplinirii primului plan cincinal arată că pentru terminarea industrializării țării va fi nevoie într-adevăr de un timp echivalent cu trei cincinale sau chiar ceva mai mult. Or, sarcina transformărilor socialiste a și fost îndeplinită în linii generale încă în primul cincinal; în cel de-al doilea cincinal ea poate fi terminată complet, cu excepția unor regiuni.

II. Transformările socialiste

În țara noastră, transformările socialiste din agricultură, industria meșteșugărească, industria și comerțul capitalist au fost încununate de victorii hotărîtoare.

Potrivit datelor statistice pe iunie a. c., din cele 120 milioane de gospodării țărănești din țară, 110 milioane, adică 91,7% au intrat în cooperative agricole de producție, dintre care 35 milioane de gospodării au intrat în cooperative de tip inferior și 75 milioane, adică majoritatea, — în cooperative de tip superior. Mișcarea de într-ajutorare și cooperativizare s-a dezvoltat și în domeniul creșterii vitelor.

Meșteșugarii individuali au intrat în organizații cooperatiste de producție, de forme diferite. Numărul celor care au intrat în cooperative meșteșugărești, grupuri de producție, cooperative de producție, de aprovizionare și consum ale meșteșugarilor constituie deja 90% din totalul lucrătorilor ocupați în industria meșteșugărească. În prezent s-a înfăptuit în linii mari cooperativizarea în rîndul lucrătorilor individuali care se ocupă cu pescuitul, extracția sării și cărăușie.

În general s-a și înfăptuit transformarea totală, pe ramuri, a tuturor întreprinderilor industriei și comerțului capitalist în întreprinderi mixte de stat-particulare. Cooperativizarea a fost terminată în general și în comerțul individual cu amănuntul, care efectuează achiziționarea și desfacerea pe bază de comision din însărcinarea comerțului de stat și cooperatist.

Toate aceste succese au fost realizate în special în perioada avîntului mișcării pentru transformări socialiste în agricultură, în industria meșteșugărească, în industria și în comerțul capitalist, perioadă care a început în a doua jumătate a anului 1955.

Apariția acestui avînt în mișcarea pentru transformări socialiste nu a fost întîmplătoare, ci a fost rezultatul inevitabil al transformărilor sociale care s-au copt în țară după anul 1949.

După constituirea Republicii Populare Chineze, guvernul popular a confiscat toate întreprinderile capitalului birocratic care dominase înainte în economia țării, inclusiv întreprinderile japoneze, germane și italiene care existau în China și care, după victoria

(Continuare în pag. 2-a)

Al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

Raportul politic prezentat de tovarășul Liu Șao-ți

(Urmare din pag. 1-a)

în războiul antijaponez, au trecut în mîinile guvernului gomindanist. Astfel, statul a luat în mîinile sale cele mai mari bănci, aproape toate căile ferate, majoritatea covîrșitoare a întreprinderilor industriei siderurgice și cea mai mare parte a întreprinderilor celorlalte ramuri ale industriei grele, precum și unele dintre cele mai importante ramuri ale industriei ușoare. Aceasta a creat baza pentru o situație predominantă a sectorului socialist al economiei noastre.

După aceasta guvernul popular a dezvoltat prin toate mijloacele industria de stat, transporturile și alte întreprinderi de stat. În 1949 producția globală a industriei de stat reprezenta doar 26,3% din întreaga producție a industriei țării, în 1952 ea reprezenta deja 41,5%, iar în 1955 s-a ridicat la 51,3%.

Guvernul popular a transformat băncile particulare mari și mici în bănci mixte de stat-particulare care se află sub conducerea băncilor de stat. Operațiunile bancare de credit și asigurare, precum și comerțul cu aur, argint și valută străină au fost concentrate în mîinile statului. Guvernul popular a instituit controlul asupra comerțului exterior și operațiunilor valutare. El a creat un sistem unic pe întreaga țară al comerțului de stat și al cooperației de aprovizionare și consum, [illegible] din punct de vedere economic, a concentrat în mîinile sale cele mai importante materii prime industriale și principalele surse de mărfuri, a naționalizat treptat comerțul cu ridicata și a consolidat poziția conducătoare a comerțului de stat pe piața internă.

Dezvoltarea impetuoasă a sectorului socialist al economiei ne-a permis să creăm baza materială pentru efectuarea transformării socialiste în agricultură, industria meșteșugărească, industria și comerțul capitalist. Dar, pentru a desăvîrși transformările socialiste, era necesară promovarea unei politici care să țină seama de situația din țară și aplicarea măsurilor corespunzătoare în acest domeniu, [illegible]

Ce politică am dus și ce acțiuni am întreprins? Mai jos ne vom ocupa pe scurt de fiecare transformare în parte a agriculturii, industriei meșteșugărești, industriei și comerțului capitalist. În primul rînd trebuie să ne oprim asupra transformărilor socialiste din agricultură.

În țara noastră mișcarea pentru cooperativizarea agriculturii se desfășoară pe baza desăvîrșirii transformării agrare. [illegible]

[illegible]

Țăranii săraci și muncitorii agricoli constituiau 60—70% din populația satelor din China. [illegible]

[illegible]

cipalelor mijloace de producție. Spre sfîrșitul anului 1951 existau ceva mai mult de 300 de cooperative de acest fel. [illegible] în prima jumătate a anului 1955 numărul lor s-a ridicat la 670.000 ele cuprinzînd aproximativ 17 milioane de gospodării țărănești. După cum știm cu toții, începînd din a doua jumătate a anului 1955, cînd Comitetul Central și tovarășul Mao Țze-dun au ajutat să se lichideze concepțiile conservatoare de dreapta în partid, [illegible] cooperativele agricole de producție au luat o dezvoltare deosebit de rapidă. [illegible]

Faptele arată că metoda [illegible]

În cursul cooperativizării agriculturii politica de clasă a partidului [illegible]

[illegible]

În anii care au trecut, partidul a îndrumat [illegible]

În continuare, ne vom referi la problema transformărilor socialiste în industria meșteșugărească și în celelalte unități economice individuale.

Masele largi de meșteșugari individuali din țara noastră, cu mică excepție a acelora care produc și își desfac în mod independent producția, se aflau sub puterea comercianților și erau dependenți de [illegible]

cere și pe întreprinderile capitaliste care [illegible] materii prime, [illegible] producția finită și [illegible] Majoritatea lor [illegible] nu erau asi[illegible] accidente sau [illegible] a tehnicii pe [illegible] înapoiată și [illegible] producția mo[illegible] Toate acestea [illegible] de a se uni [illegible] greutățile sub [illegible] de stat al economiei [illegible] vorbim însă [illegible] al intereselor [illegible] naționale, este necesar [illegible] și să se dez[illegible] numeroase întreprinderi [illegible] meșteșugărești [illegible] satisfacerea cerințelor [illegible] interne, ci parțial [illegible]

[illegible] transformărilor socialiste [illegible] meșteșugărească [illegible] de sare și [illegible] regulă formele [illegible] care au trecut [illegible] cooperativizare în [illegible] dezvoltat neîncetat [illegible] meșteșugarilor [illegible] 29% din [illegible] ocupați în in[illegible] Mișcarea [illegible] în industria [illegible] celelalte unități [illegible] a căpătat [illegible] prima jumătate [illegible] Unele din co[illegible] au cunoscut [illegible] formă de trecere [illegible]

[illegible] o mică parte [illegible] industria meșteșugărească [illegible] capitalist [illegible] stat-particulară. [illegible] magazine și negustori [illegible] cooperativizării. [illegible] grupe cooperatiste [illegible] cu achiziționarea [illegible] de comision [illegible]

[illegible] să mă refer [illegible] transformărilor socialiste [illegible] capitalist.

[illegible] ocupa o situație [illegible] birocratică [illegible] revoluție. În [illegible] contradicții între [illegible] naționale [illegible] ale capitalului [illegible] burghezo-de[illegible] dublul ca[illegible] naționale; [illegible] participarea la [illegible] a gomindanului [illegible] participînd [illegible] șovăia deseori [illegible] După constituirea Republicii Populare Chineze, [illegible] pronunță pen[illegible] democratice [illegible] continue lupta [illegible] și aprobă [illegible] agricultură însă [illegible] de a dez[illegible] aceea, politica [illegible] burghezia națională [illegible] o politică de [illegible] și de luptă [illegible] realizare a [illegible] Aceasta înseamnă [illegible] muncitorilor și [illegible] sprijină ca [illegible] politică cu burghezia [illegible] punct de vedere [illegible] întreprinderile industriale capitaliste au un [illegible] bunăstarea națională [illegible] ele con[illegible] piedică în calea [illegible] Statul a recurs la [illegible] și transformării [illegible] industriale [illegible] Potrivit a[illegible] muncitoare a sta[illegible] economiei o ali[illegible] națională, în care [illegible] economiei exercită [illegible] sectorului capitalist [illegible] proprietatea [illegible] va transforma [illegible] diferitele forme [illegible] stat, în pro[illegible] întregului popor. [illegible] promoveze politica [illegible] comerțului capi[illegible] de la poziții [illegible] acestei politici de [illegible] ci și de la [illegible] vedere econo[illegible] folosim industria [illegible] în perioada de [illegible] după eli[illegible] noastră a stat [illegible] refacerii eco[illegible] distrusă serios [illegible] de dominația [illegible] anului. În ace[illegible] marii rămîneri [illegible] țării noastre, a

predominării în economie a micii producții, era necesar ca noi să folosim toate posibilitățile economice în interesul refacerii și construcției economiei naționale. În ultimii ani, cu condiția dezvoltării cu precădere a sectorului de stat al economiei naționale, noi am dus politica „luării în considerare atît a intereselor obștești, cît și a celor particulare, a avantajelor atît ale muncii, cît și ale capitalului", iar în domeniul repartiției materiilor prime și în alte cîteva probleme am adoptat față de sectorul particular în general aceeași atitudine ca și față de întreprinderile de stat. Toate acestea au permis să se evite șomajul în rîndul muncitorilor de la fabricile și uzinele particulare și, în același timp, au dat posibilitate capitaliștilor să realizeze un anumit profit. Ca urmare a acestei politici, toate întreprinderile industriale și comerciale capitaliste care contribuie la bunăstarea națională și binele poporului au putut să-și continue activitatea și au căpătat o oarecare dezvoltare. Faptele arată că în perioada de refacere și dezvoltare a economiei naționale întreprinderile industriale și comerciale capitaliste au avut în multe privințe un rol ajutător față de sectorul de stat al economiei. Politica folosirii industriei și comerțului capitalist a dat statului posibilitatea de a obține o cantitate suplimentară de mărfuri industriale pentru a le schimba la țărani pe cereale, materii prime și alte produse agricole, ceea ce a asigurat ca pe piața internă să se găsească în permanență o cantitate suficientă de mărfuri și a contribuit la stabilizarea prețurilor. Desigur, această politică a folosirii industriei și comerțului capitalist nu admite nicidecum dezvoltarea liberă a capitalismului. Statul trebuie să ducă o politică de îngrădire a acelor trăsături ale industriei și comerțului capitalist care prejudiciază bunăstarea națională și prosperitatea poporului. Această politică de îngrădire nu poate fi despărțită de politica folosirii lor.

Îngrădirea de către stat a industriei și comerțului capitalist se ciocnește de interesele înguste de clasă ale capitaliștilor. De aceea, în rîndul burgheziei se găsesc întotdeauna mulți oameni care se pronunță împotriva acestor îngrădiri sau le încalcă. Lupta pentru îngrădire și împotriva lor a fost în ultimii ani forma principală a luptei de clasă în interiorul țării noastre. Ea reflectă principala contradicție de clasă din țară — contradicția dintre clasa muncitoare și burghezie. De la constituirea Republicii Populare, în țară s-a desfășurat neîncetat lupta între îngrădirile aplicate de stat și împotrivirea față de ele din partea sectorului capitalist în domeniul activității, impozitelor, prețurilor de plată, a ordinei de plasare a comenzilor pentru prelucrarea materiilor prime și fabricarea produselor finite, în domeniul achizițiilor și desfacerii centralizate pe bază de contracte, al condițiilor vînzării pe bază de comision și la cerere și al condițiilor de muncă ale muncitorilor. Etapele principale ale acestei lupte au fost: în primăvara anului 1950 lupta pentru stabilizarea prețurilor împotriva speculei, și în anul 1952 mișcarea împotriva „celor cinci rele", — mita, evaziunea fiscală, delapidarea mijloacelor statului, îndeplinirea neconștiincioasă a comenzilor guvernamentale și sustragerea de informații economice de stat. Cauza acestei lupte a fost activitatea ilicită a multor elemente burgheze care aducea prejudicii bunăstării naționale și binelui poporului, activitate ce trebuia curmată cu hotărîre. În cursul acestei lupte, noi am acordat atenție preîntîmpinării și îndreptării greșelii ce consta în numeroasele îngrădiri ale sectorului capitalist al economiei. Linia principală a partidului și statului constă în a izola complet, prin această luptă, numărul neînsemnat al elementelor burgheze, care persistau în acțiunile lor ilicite, de masele populare, și totodată de burghezia însăși, și de a uni în felul acesta majoritatea burgheziei, care își exprimă dorința de a respecta legile statului.

Statul promovează politica de folosire și îngrădire în scopul transformării socialiste a industriei și comerțului capitalist. Această transformare se înfăptuiește în două etape: prima — transformarea sectorului capitalist în sector de stat-capitalist, a doua — transformarea sectorului capitalist de stat în sector socialist. Ce reprezintă capitalismul de stat, care se află sub conducerea statului într-o țară unde este la putere proletariatul? „Acesta este un capitalism pe care noi vom reuși să-l limităm, ale cărui limite vom reuși să le fixăm..." — după cum spunea Lenin. (opere vol. 33).

Cu ajutorul acestei forme de trecere — capitalismul de stat — noi dăm burgheziei naționale timpul necesar pentru ca, sub conducerea statului și a clasei muncitoare, ea să poată accepta treptat transformările. În domeniul industriei, statul a luat în mîinile sale cea mai mare parte a materiilor prime industriale și, începînd cu anul 1950, a început să aprovizioneze cu aceste materii prime industria particulară, să-i dea comenzi pentru prelucrarea materiilor prime și fabricarea produselor, să achiziționeze și să desfacă în mod centralizat, pe bază de contracte, producția fabricată de ea — cu aceasta s-a făcut primul pas în trecerea întreprinderilor particulare pe făgașul capitalismului de stat.

În 1954 a continuat transformarea planificată a industriei capitaliste prin organizarea întreprinderilor mixte de stat-particulare, ceea ce a făcut ca majoritatea principalelor întreprinderi industriale particulare mari să devină întreprinderi mixte de stat-particulare. În domeniul comerțului, statul a reușit să organizeze pe baza condițiilor fixate de el, aprovizionarea cu ridicata a întreprinderilor comerciale particulare cu principalele mărfuri agricole și industriale, ale căror surse le-a obținut prin comerțul de stat și cooperatist. Ca urmare a acestui fapt, întreprinderile comerciale particulare au început să facă comerț pe bază de comision și la cerere. Această formă inițială a comerțului capitalist de stat a căpătat o mare dezvoltare încă din anul 1954. După înfăptuirea acestei munci pregătitoare, în toamna și iarna anului 1955 avîntul cooperativizării în agricultură a închis definitiv calea dezvoltării capitalismului la sate și a schimbat fundamental raportul forțelor de clasă în țară; s-au copt definitiv condițiile pentru transformarea pe ramuri a întreprinderilor din industria și comerțul capitalist în întreprinderi mixte de stat-particulare. Exploatarea mixtă de stat-particulară a întreprinderilor din ramuri întregi, reprezintă o formă superioară a capitalismului de stat în țara noastră și constituie pasul cel mai important, hotărîtor, în transformarea proprietății capitaliste în proprietate socialistă obștească.

Pentru a înfăptui socialismul pe calea trecerii pașnice prin capitalismul de stat, mijloacele de producție aflate în proprietatea privată a burgheziei fiind naționalizate, am promovat politica răscumpărării treptate. Pînă la înfăptuirea transformării pe ramuri a întreprinderilor industriale și comerciale particulare în întreprinderi mixte de stat-particulare, pe ramuri întregi răscumpărarea se făcea prin sistemul de repartizare a beneficiilor: în funcție de volumul beneficiului întreprinderii, se fixa o anumită parte (de pildă 1/4), care se dădea capitalistului. După înfăptuirea transformării pe ramuri a întreprinderilor industriale și comerciale particulare în întreprinderi mixte de stat-particulare, răscumpărarea a căpătat forma unui procent fix: în decursul unui anumit termen statul plătește capitalistului, prin intermediul societăților pe ramuri de producție, un anumit procent. În afară de aceasta, toți reprezentanții apți de muncă ai capitalului sînt repartizați la muncă de către organele de stat corespunzătoare. Pentru a asigura viața celor inapți de muncă se iau, în funcție de împrejurări, măsurile corespunzătoare pentru asigurarea lor, sau li se acordă ajutor material, ceea ce constituie de asemenea una din metodele necesare de răscumpărare. Marx și Lenin arătau că în anumite condiții istorice folosirea de către proletariat a politicii de răscumpărare față de burghezie este admisibilă și avantajoasă. Acest principiu și-a căpătat confirmarea în practica revoluționară a țării noastre.

În procesul transformării socialiste a industriei și comerțului capitalist noi îmbinăm munca de transformare a întreprinderilor cu munca de reeducare a oamenilor. Aceasta înseamnă că concomitent cu înfăptuirea transformării întreprinderilor, este necesar să se acorde atenție folosirii metodei de educare și să fie reeducați treptat capitaliștii, transformîndu-i din exploatatori în oameni ai muncii, adică în oameni care trăiesc prin munca lor. Față de burghezia națională noi ducem politica de strîngere a rîndurilor și de luptă, de obținere a coeziunii prin luptă, îndreptată în primul rînd spre reeducarea ei. Îngrădirea sectorului capitalist și lupta împotriva acțiunilor ilegale ale burgheziei reprezintă unul din aspectele importante ale educației în practică. Reglementarea permanentă, organizarea multilaterală prin planificarea centralizată ținîndu-se seamă de interesele ambelor părți, pentru ca fiecare să-și găsească locul, reprezintă încă un aspect al educației în practică. Salutăm pe acei capitaliști care manifestă o atitudine pozitivă față de transformările socialiste; ducem munca de educație în rîndurile capitaliștilor șovăielnici și ne declarăm gata de a aștepta; ducem lupta necesară împotriva capitaliștilor care se opun, dar și în acest caz țelul nostru constă în a-i reeduca. Această politică de atitudine diferențiată reprezintă de asemenea un aspect important al educației în practică. În afară de aceasta, folosind metoda conferințelor, discuțiilor și cursurilor, organizînd pe capitaliști și pe membrii familiilor lor pentru învățămînt și îndrumîndu-i pe capitaliști să desfășoare critica și autocritica în mediul lor, precum și folosind alte metode, desfășurăm munca educativă în rîndurile capitaliștilor și soluționăm problemele care le provoacă îndoieli. Țelul întregii acestei munci de educație constă în ridicarea conștiinței elementelor care erau și înainte progresiste, adică a adepților transformărilor socialiste, pentru ca elementele intermediare și înapoiate să-și schimbe treptat poziția și să se alăture elementelor progresiste, precum și pentru a-i apăra de cei îndărătnici, într-un cuvînt, aceasta înseamnă a strînge rîndurile majorității și a slăbi rezistența în interesul cauzei transformărilor socialiste.

Politica de folosire, îngrădire și transformare a industriei și comerțului capitalist, înfăptuită de stat, precum și fiecare măsură înfăptuită pe baza acestei politici, nu sînt stabilite nicidecum în mod arbitrar, pornind de la dorințe subiective, ci pe baza studierii multilaterale a situației reale și a condițiilor, și în conformitate cu cerințele arzătoare ale bunăstării naționale și prosperității poporului. Această politică și aceste măsuri s-au bucurat nu numai de sprijinul maselor largi, dar nici capitaliștii înșiși nu pot găsi vreun motiv temeinic pentru a le respinge sau a obiecta împotriva lor. Acum se poate afirma deja că majoritatea covîrșitoare a burgheziei naționale, cu excepția anumitor elemente îndărătnice care mai încearcă să se împotrivească, poate accepta transformările socialiste în domeniul economiei, precum și să se transforme treptat în adevărați oameni ai muncii.

În cursul transformărilor socialiste ale agriculturii, industriei meșteșugărești, industriei și comerțului capitalist, munca noastră nu a fost cîtuși de puțin scutită de lipsuri și greșeli. Politica noastră nu a devenit dintr-odată matură; în cursul promovării acestei politici a partidului au avut loc și unele devieri. Totuși, în momentul de față în țara noastră a fost îndeplinită în linii mari sarcina istorică extrem de complexă și grea de transformare a proprietății private asupra mijloacelor de producție în proprietate socialistă, obștească. În lupta dintre socialism și capitalism, în prezent în țara noastră este deja rezolvată problema „care pe care".

Aceasta nu înseamnă că sarcinile noastre în domeniul transformărilor socialiste au și fost îndeplinite în întregime. Ne mai stau în față multe chestiuni urgente și importante. În ce constau sarcinile noastre pe viitor?

În domeniul cooperativizării agriculturii, trebuie și de acum înainte, să obținem de asemenea, în conformitate cu politica liberului consimțămînt și a avantajelor reciproce, ca în cooperative să intre puținele gospodării țărănești care deocamdată mai sînt în afara cooperativelor, și să îndrumăm cooperativele de tip inferior spre transformarea lor în cooperative de tip superior. Trebuie să adoptăm însă o poziție plină de răbdare, de convingere și așteptare, să nu admitem vreo constrîngere și metode administrative. În prezent, problema care se cere imediat rezolvată constă în faptul că pe măsura posibilităților să se asigure sporirea creșterii producției și a veniturilor membrilor celor aproximativ un milion de cooperative existente. În ceea ce privește cooperativele create relativ în grabă trebuie rezolvat grabnic numeroasele probleme rămase nerezolvate, trebuie reglementate formele organizatorice existente. În multe cooperative nu există încă suficientă experiență în conducerea activității colective de producție a zeci și sute de gospodării țărănești, de aceea organizațiile de partid sînt obligate să-i ajute pe lucrătorii cooperativelor să dobîndească această experiență cît mai repede posibil. În numeroase cooperative se pune un prea mare accent pe interesele colectivului și gospodărirea colectivă, ignorîndu-se în mod greșit interesele personale și libertatea membrilor cooperativelor și gospodăria lor de pe lîngă casă. Aceste greșeli trebuie îndreptate cît mai curînd. Pentru a dezvolta în mod eficient activitatea de producție a membrilor cooperativelor și a întări cooperativele din punct de vedere organizatoric trebuie să se urmărească conducerea cu grijă și economie pe baze democratice a gospodăriei cooperatiste și să se ridice de asemenea neîncetat educarea ideologică a membrilor cooperativelor în spiritul socialismului și colectivismului. Țăranii care de curînd erau țărani individuali au devenit acum membri ai cooperativelor, ceea ce reprezintă o cotitură uriașă în viața a sute de milioane de țărani. Lucrătorii cooperativelor trebuie să înțeleagă bine însemnătatea acestei cotituri, să îndeplinească cu toată răspunderea sarcinile importante de conducere ce le-au fost încredințate de către masele largi ale membrilor cooperativelor și să slujească interesele membrilor cooperativelor din toată inima. Ei trebuie să înțeleagă că cooperativa se va întări numai atunci cînd membrii cooperativei se vor simți adevărații ei stăpîni și cînd veniturile lor vor crește an de an.

Este necesar ca, în domeniul muncii de transformare a industriei meșteșugărești și a celorlalte unități economice individuale, pornindu-se de la specificul fiecărei ramuri, să se aplice forme diferite și în cursul dezvoltării diferitelor organizații cooperatiste să se rezolve în mod diferențiat problemele concrete. Ar fi o greșeală să se aplice aici forme șablon, fără să se țină seama de situația concretă. O parte a organizațiilor cooperatiste se transformă în condiții corespunzătoare în întreprinderi de stat sau va fuziona cu ele; o parte a organizațiilor cooperatiste va menține timp îndelungat proprietatea colectivă asupra mijloacelor de producție, iar altă parte a organizațiilor cooperatiste va menține, sub controlul întreprinderilor socialiste, o formă de gospodărie în care membrii răspund personal pentru beneficii și pierderi. Organizațiile cooperativizate de toate tipurile trebuie să acorde atenție menținerii și dezvoltării celor mai bune tradiții în producție și în activitatea gospodărească a vechilor unități economice individuale. După cooperativizare calitatea producției industriei meșteșugărești nu trebuie să scadă, ci să se îmbunătățească; sortimentul nu trebuie să se reducă, ci să se lărgească.

În domeniul muncii de transformare a industriei și comerțului capitalist este necesar de asemenea ca ținînd seama de particularitățile fiecărei ramuri și de nevoile multilaterale ale economiei sociale problemele concrete care se ivesc în cursul dezvoltării lor să fie rezolvate în mod diferențiat; pentru a evita pagubele nu trebuie tolerată rezolvarea neglijentă, după șablon, a acestor probleme. În ceea ce privește muncitorii și funcționarii întreprinderilor, trebuie continuată sistematic munca educativă și organizatorică, pentru ca ei să înțeleagă pe deplin și să-și îndeplinească sarcinile în domeniul transformării întreprinderilor, în domeniul producției și în unirea și educarea reprezentanților capitalului, precum și pentru a promova pe cei mai buni din rîndurile muncitorilor și funcționarilor ca să participe la conducerea întreprinderilor. Trebuie reglementată situația în producție și în viața de toate zilele a reprezentanților capitalului, trebuie organizate relații bune în munca comună a reprezentanților celor două părți — stat și capital — și trebuie continuată intensificarea muncii politico-educative în rîndul reprezentanților capitalului și membrilor familiilor lor. Mulți dintre reprezentanții capitalului au o vastă experiență în conducerea economiei și au multe cunoștințe tehnice, cunosc bine cerințele concrete ale consumatorilor, se orientează în conjunctura pieței, știu să gospodărească cu economie și chibzuială. De aceea, lucrătorii noștri trebuie nu numai să ducă în rîndul lor munca educativă, ci și să învețe serios de la ei, să preia de la ei experiența și cunoștințele utile ca una din moștenirile societății. Transformarea industriei și comerțului capitalist a atins în momentul de față doar etapa transformării întreprinderilor pe ramuri de producție în întreprinderi mixte de stat-particulare. Trebuie să ne pregătim ca în viitor la momentul oportun să transformăm aceste întreprinderi în întreprinderi de stat socialiste în întregime.

Numai după ce vom fi îndeplinit sarcinile susmenționate, vom rezolva definitiv problemele transformărilor socialiste în țara noastră. Sîntem convinși că partidul nostru, împreună cu întregul popor al țării noastre, va reuși să îndeplinească cu succes într-o scurtă perioadă de timp aceste sarcini pentru ca construcția socialistă din țara noastră să aibă cele mai favorabile condiții de dezvoltare.

III.

CONSTRUCȚIA SOCIALISTĂ

Mersul îndeplinirii primului plan cincinal și pregătirea celui de al doilea plan cincinal

Primul plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a țării noastre se îndeplinește de acum de trei ani și opt luni și jumătate. Anul viitor țara noastră va termina îndeplinirea primului plan cincinal și va fi elaborat cel de al doilea plan cincinal, pe perioada 1958—1962. În prezent lupta pentru depășirea primului plan cincinal și pregătirea activă a celui de al doilea plan cincinal constituie sarcinile centrale ale partidului nostru și ale întregului popor.

În cursul îndeplinirii primului plan cincinal au fost realizate succese uriașe pe care nu le pot nega nici măcar dușmanii noștri.

Noi am desfășurat pe scară largă construcția capitală industrială. În cei cîțiva ani care au trecut, am lărgit baza siderurgică din nord-est, am trecut la construirea a două noi baze siderurgice în Mongolia interioară și China centrală, am început construirea unei serii de noi centrale electrice și lărgirea celor vechi, a minelor carbonifere, a exploatărilor petrolifere, a întreprinderilor metalurgiei neferoase, a minelor de metale neferoase, a întreprinderilor industriei chimice și industriei de materiale de construcție, precum și a unor uzine de construcții de mașini și întreprinderi ale industriei ușoare. Primul plan cincinal prevede construirea a 694 de noi obiective industriale importante, dintre care 455 vor fi terminate. De fapt numărul obiectivelor la care se vor desfășura lucrările de construcție se ridică la aproximativ 800, iar numărul obiectivelor a căror construcție se va putea termina va fi aproximativ de 500. Din suma globală de alocări pentru construcția capitală în decurs de cinci ani, care se ridică la 42,7 miliarde yuani, în primii trei ani și potrivit planului anului curent, au fost folosite 35,5 miliarde yuani, adică 83 la sută din plan.

Primul plan cincinal stabilește creșterea producției globale în decursul cincinalului la 90,3 la sută. Această sarcină va fi depășită. Indicii producției industriale globale, prevăzuți de planul anului curent, au și atins pe cei planificați pentru 1957. Volumul producției prevăzut de planul pe anul în curs la oțel, laminate din oțel, mașini unelte pentru așchierea metalelor, ciment, anvelope auto, bumbac fire, țesături de bumbac, hîrtie etc., depășește indicii planificați pentru 1957. Datorită dezvoltării industriei grele în prezent în țară a început producția de autocamioane, avioane cu reacție, generatoare cu o putere de 6-12.000 kw. etc. Pînă la sfîrșitul anului 1957 țara noastră va putea asigura prin propriile ei forțe aproximativ 60 la sută din nevoile construcției economice în ceea ce privește mașinile și utilajul.

Agricultura țării noastre poate de asemenea depăși primul plan cincinal atît în ceea ce privește producția globală, cît și în ceea ce privește principalele culturi cerealiere și tehnice. Planul prevede ca producția globală a agriculturii și a ramurilor ei auxiliare să crească în 1957 cu 23,3 la sută față de 1952. Ca urmare a calamităților naturale, în 1953—1954 creșterea producției globale a fost foarte mică, însă în 1955 ea a crescut cu 14,8 la sută. Deși în anul acesta în țara noastră au fost inundații destul de mari, secetă și vînturi puternice, totuși pe baza cooperativizării agriculturii, producția de cereale a putut atinge nivelul planificat pe 1957.

În ultimii trei ani, în țara noastră au fost realizate o serie de lucrări de construcții de irigații în bazinul fluviului Huaihe, pe cursul mijlociu al fluviului Iantzî și pe multe alte fluvii. A început desfășurarea unei serii întregi de lucrări pregătitoare pentru construirea nodului hidraulic în regiunea defileului Sanmînsea, pe fluviul Huanhe. În afară de aceasta, în multe regiuni sătești s-a construit de asemenea un mare număr de instalații de irigație mici.

Anul acesta, planul de construcții la transporturi prevăzute de primul plan cincinal va fi depășit cu peste 4.000 de km. de noi căi ferate. În același an, este posibil, să fie depășit și planul de construire a zece mii de kilometri de șosele de mare trafic.

S-au dezvoltat de asemenea rapid comerțul interior și exterior, cultura, învățămîntul și ocrotirea sănătății.

Noi am făcut primii pași pentru îmbunătățirea vieții muncitorilor și funcționarilor. Se așteaptă ca anul acesta salariile medii ale muncitorilor și funcționarilor din întreaga țară să crească cu 33,5 la sută în comparație cu 1952. Cheltuielile pentru asigurări sociale, asistența medicală, acțiunile cultural-educative și îmbunătățirea condițiilor materiale și sociale ale muncitorilor și funcționarilor, care sînt plătite anual de către stat și întreprinderi, reprezintă aproximativ 13 la sută din fondul anual de salarii și în primii patru ani se cifrează la aproximativ 4.4 miliarde yuani. Suprafața

(Continuare în pag. 3-a)

Al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

Raportul politic prezentat de tovarășul Liu Șao-ți

(Urmare din pag. 2-a)

globală a căminelor pentru muncitori și funcționari, construite de stat în cursul celor trei ani care au trecut și a celor care vor fi construite potrivit planului anului curent, va fi de peste 50 milioane metri pătrați.

Trebuie să arătăm că din condiții obiective este posibil ca unii indici ai primului plan cincinal să nu fie îndepliniți, de pildă în ceea ce privește producția de țiței, de ulei vegetal comestibil, țigări. În ansamblu însă noi vom putea depăși primul plan cincinal.

Deși există posibilități pentru depășirea primului plan cincinal în ceea ce privește suma globală a alocărilor și în ceea ce privește obiectivele construcției capitale, totuși în ce privește o parte din obiectivele pe cele mai importante șantiere de construcții noi vom trebui să concentrăm în mod corespunzător resursele financiare și materiale, să depunem maximum de efort pentru a îndeplini sarcinile trasate. În privința altor construcții importante este necesar de asemenea să se obțină îndeplinirea pe toate căile a planurilor prevăzute.

Deși diferite ramuri ale industriei grele au și depășit programul de producție totuși pentru a asigura posibilitatea unei îndepliniri mai complete a planului de construcții capitale, noi trebuie să depunem eforturi pentru ca să sporim mai mult producția siderurgică, de mașini, utilaj și materiale de construcție, este necesar să sporim corespunzător producția de cărbune, energie electrică, petrol, metale neferoase, chimicale. Paralel cu aceasta este necesar să rezolvăm problema transporturilor și construcției urbane.

În domeniul agriculturii este necesar să depunem mari eforturi. Este necesar să obținem sporirea continuă a producției de cereale și bumbac. Organele comerciale agricole trebuie să ia măsuri eficiente care să contribuie la creșterea rapidă a producției culturilor oleaginoase, a efectivului de porci și de alte vite, la sporirea producției unor ramuri auxiliare, deoarece în ultimii cîțiva ani ritmul lor de dezvoltare nu a fost ridicat, iar în unele cazuri chiar a scăzut.

Îndeplinind primul plan cincinal noi vom trece imediat la realizarea celui de al doilea plan cincinal. De aceea la actualul congres noi trebuie să discutăm și să acceptăm propunerile partidului nostru în ceea ce privește cel de al doilea plan cincinal.

Tovarășul Ciu En-lai va prezenta în numele Comitetului Central al partidului un raport special în legătură cu aceste propuneri.

Care sînt sarcinile de bază ale celui de al doilea plan cincinal?

Comitetul Central al partidului consideră că pentru satisfacerea cerințelor reproducției socialiste lărgite în țara noastră, pentru îndeplinirea sarcinilor industrializării socialiste, a întăririi colaborării internaționale a țării, lărgind socialismului și pentru a contribui la avîntul general al economiei țărilor socialismului, noi trebuie să creăm în linii esențiale, în decursul a trei cincinale, un sistem industrial unitar, dat fiind populația mare și resursele naturale bogate ale țării noastre. Pornind de la aceasta, sarcinile de bază ale celui de al doilea plan cincinal trebuie să fie, pe scurt, următoarele:

1. De a duce înainte și pe viitor construcția industrială punînd accentul pe industria grea, de a face să progreseze reconstrucția tehnică a economiei naționale, de a crea o bază trainică pentru industrializarea socialistă a țării noastre.
2. De a desăvîrși în mod consecvent transformările socialiste, de a întări și lărgi proprietatea colectivă și cea a întregului popor.
3. De a stimula producția industrială, agricolă și meșteșugărească, pe baza construcției socialiste și a transformărilor socialiste, și de a dezvolta corespunzător transporturile și comerțul.
4. De a pregăti pe toate căile cadre de constructori, de a îmbunătăți munca de cercetări științifice în vederea asigurării nevoilor dezvoltării economiei și culturii socialiste;
5. De a întări capacitatea de apărare a țării, de a asigura ridicarea continuă a nivelului material și cultural de trai al poporului pe baza dezvoltării producției industriale și agricole.

În primul cincinal noi nu putem încă în ansamblu să producem singuri mașini și mecanisme grele și de precizie. În legătură cu aceasta noi nu putem asigura utilajul de bază pentru principalele noastre construcții. Laminatele de oțel fabricate în țara noastră nu pot încă satisface necesitățile nici din punct de vedere cantitativ, nici din punct de vedere al sortimentului; noi nu putem încă fabrica multe categorii de oțeluri bogat aliate; metalurgia neferoasă dă încă foarte puține tipuri de produse. Industria noastră radiotehnică este încă foarte slabă. Aproape că nu avem o industrie chimică a sintezei organice. În cel de al doilea cincinal noi trebuie să creăm și să dezvoltăm intens acele ramuri susmenționate care ne lipsesc cu desăvîrșire sau care sînt încă foarte slabe; trebuie să obținem ca în 1962 să putem noi înșine asigura aproximativ 70 la sută din nevoile construcției economice naționale în ceea ce privește mașinile și utilajul, inclusiv unele mașini și mecanisme grele și de precizie. În industria combustibilului extracția de petrol rămîne foarte mult în urmă față de cerințe. De aceea noi trebuie să îmbunătățim treptat situația în acest domeniu.

Pentru atingerea scopului mai sus menționat în cursul celui de al doilea cincinal trebuie să efectuăm pe scară și mai largă lucrările de prospectare geologică pentru a scoate la iveală și mai multe zăcăminte utile și să ne îngrijim ca în acest fel să desfășurăm în proporții și mai mari construcțiile capitale.

În cel de al doilea plan cincinal totalul alocațiilor pentru construcțiile capitale vor fi aproximativ de două ori mai mari decît în primul cincinal.

Paralel cu continuarea construcției bazelor siderurgiei în nord-est, în China centrală și în Mongolia Interioară, se vor construi noi baze industriale în regiunea din apropierea trecătorii Sanminsia, în regiunea provinciilor Gansu și Tzinhai, în regiunea Sintzian și în China de Sud-Vest. După îndeplinirea planului construcțiilor capitale, prevăzut de cel de al doilea plan cincinal, numeroase uzine constructoare de mașini și metalurgice, centrale electrice, mine de cărbuni, rafinării de petrol, uzine chimice și uzine producătoare de materiale de construcție din întreaga țară vor fi înzestrate cu tehnica modernă înaintată.

Este necesar să se ridice considerabil nivelul producției în toate ramurile industriei grele. In 1962 producția de oțel trebuie să crească la 10,5 milioane — 12 milioane tone față de 4,12 milioane tone prevăzute de plan pe anul 1957; extracția de cărbune trebuie să crească la 190 milioane — 200 milioane tone față de 113 milioane tone, iar producția de energie electrică la 40—43 miliarde kW ore față de 15,9 miliarde kW ore.

Este necesar de asemenea să se dezvolte într-un ritm relativ rapid și industria ușoară. In comparație cu planul inițial pe anul 1957, în 1962 producția de fire de bumbac trebuie să sporească de la 5 milioane baloturi la 8—9 milioane baloturi; producția de ulei vegetal comestibil — de la 1,79 milioane tone la 3,1—3,2 milioane tone, producția de zahăr — de la 1,1 milioane tone la 2,4—2,5 milioane tone, producția de hîrtie de fabrică — de la 650.000 tone la 1,5—1,6 milioane tone.

Pornind de la linia stabilită în proiectul „prevederilor principale ale planului de dezvoltare a agriculturii R. P. Chineze pe anii 1956—1967" și pentru satisfacerea cerințelor întregii economii naționale în cel de al doilea cincinal, agricultura trebuie ridicată la un nivel mai înalt. In 1962 trebuie să se strîngă aproximativ 500 miliarde tzini de cereale, aproximativ 48 de milioane dani de bumbac; de asemenea, este necesar să se lupte prin toate mijloacele pentru depășirea acestor doi indici. Numărul de porci trebuie să crească la aproximativ 250 milioane capete. Trebuie de asemenea să se dezvolte intens producția de soia, de plante oleaginoase, de plante din care se extrage zahărul și de alte culturi tehnice, precum și gospodăriile auxiliare.

Este necesar ca și pe viitor să se dezvolte transportul feroviar, rutier, fluvial și maritim și celelalte genuri de transport, precum și telecomunicațiile. Trebuie să se efectueze treptat reconstrucția tehnică necesară a liniilor de transport și telecomunicații existente să se continue organizarea rațională a funcționării transporturilor, să se scoată în întregime la iveală posibilitățile potențiale existente ale mijloacelor de transport. In prezent în transportul feroviar s-a creat pe alocuri o situație încordată; trebuie să luăm măsuri energice pentru înlăturarea acestei situații. In cursul celui de al doilea cincinal, vor trebui să se construiască 8—9.000 km de noi linii ferate, să se prelungească linia ferată Lancijou — Sîntzian pînă la granița cu Uniunea Sovietică și să se lege prin căi ferate de mare trafic provinciile din nord-vest și sud-vest.

Pentru lărgirea sortimentului de mașini trebuie să fie mobilizate în întregime forțele tehnice existente prin toate organizațiile de proiectare și de cercetare și să se treacă la producția unor noi tipuri. Din acest punct de vedere este greșit să se ignoreze posibilitățile proprii și să nu se dea atenție folosirii lor.

Potrivit unor calcule preliminare, pînă la sfîrșitul celui de al doilea cincinal venitul național va crește cu aproximativ 50 la sută în comparație cu prevederile planului pentru anul 1957, ultimul an al primului cincinal. Pe baza sporirii producției și a veniturilor de stat, se va îmbunătăți pe mai departe și viața poporului. În decursul celor cinci ani numărul muncitorilor și funcționarilor va crește cu 6—7 milioane de oameni; salariul mediu al muncitorilor și funcționarilor va spori cu 25—30 la sută; veniturile țăranilor în ansamblu vor spori de asemenea cu 25—30 la sută; se va îmbunătăți aprovizionarea cu țesături de bumbac și cu alte mărfuri principale de consum: ulei comestibil, zahăr, petrol lampant, cărbune etc.

Din scurta expunere de mai sus rezultă că propunerile partidului cu privire la cel de al doilea plan cincinal presupun o dezvoltare puternică și rapidă a economiei naționale a țării noastre. Traducerea în viață a celui de al doilea plan cincinal bazat pe aceste propuneri va pregăti condițiile necesare pentru rezolvarea în linii mari în cursul celui de al treilea cincinal a principalelor sarcini ale perioadei de trecere.

Ritmul de dezvoltare propus de Comitetul Central al partidului pentru cel de al doilea plan cincinal este progresiv și în același timp stabil și sigur. Ritmul de dezvoltare trebuie să fie progresiv pentru a nu pierde momentul și a nu face greșeli conservatoare; acest ritm trebuie să fie totodată stabil și sigur pentru ca să nu ne îndepărtăm de proporțiile juste în dezvoltarea economiei, să nu creăm o povară prea grea pentru popor, sau să întîmpinăm greutăți în folosirea resurselor, pentru a nu zădărnici îndeplinirea planului și să evităm risipa inutilă, ceea ce ar duce la greșeli aventuriste.

Este absolut evident că cel de al doilea plan cincinal va cere investiții capitale mai mari în comparație cu primul plan cincinal. Odată cu dezvoltarea economiei noastre naționale, situația financiară a țării s-a îmbunătățit. Totuși nu trebuie să uităm că mijloacele noastre continuă să fie limitate și trebuie să le folosim cu cea mai mare economie și cît mai efectiv. Unul din mijloacele importante de sporire a fondurilor destinate construcției este reducerea continuă a cheltuielilor militare și administrative.

Această linie a fost stabilită de Comitetul Central al partidului încă în 1950 dar în urma începerii luptei împotriva agresiunii americane și pentru ajutorarea Coreei, n-a existat posibilitatea înfăptuirii ei. Deși în ultimii ani țara noastră a redus simțitor cheltuielile militare și administrative se crede că în primul cincinal cheltuielile administrative și cheltuielile pentru apărare vor reprezenta totuși 32 la sută din cheltuielile financiare ale statului, iar cheltuielile pentru construcția economică și culturală aproximativ 56 la sută. In cel de al doilea cincinal greutatea specifică a cheltuielilor militare și administrative trebuie să scadă aproximativ la 20 la sută iar greutatea specifică a cheltuielilor pentru construcția economică și culturală trebuie să crească la 60-70%. In construcția economică și culturală mijloacele trebuie folosite de asemenea în mod concentrat așa cum se cuvine. De aceea, dacă ar fi să vorbim de reconstrucția tehnică a economiei naționale, în cel de al doilea plan cincinal mijloacele trebuie concentrate în primul rînd pentru folosirea lor în industria grea și mai ales în industria metalurgică și constructoare de mașini. Totodată la toate întreprinderile, la toate instituțiile de stat și în toate domeniile vieții sociale trebuie să se ducă și de aici înainte lupta pentru economii, să se lichideze risipa. Risipa a fost și va fi întotdeauna o piedică în calea dezvoltării producției și îmbunătățirii vieții. Construcția noastră abia începe; prin urmare trebuie să luptăm pentru economisirea fiecărui yuan, pentru cea mai efectivă folosire a mijloacelor. O parte din mijloacele de consum trebuie destinate exportului pentru a obține în schimb utilajul necesar construcției industriale. Sîntem gata să acceptăm unele greutăți vremelnice în viața noastră de dragul unui viitor fericit. Hărnicia și economia în construcția țării, hărnicia și economia în activitatea întreprinderilor, hărnicia și economia în gospodăria cooperatistă, hărnicia și economia în toate — iată care este linia partidului nostru pentru o perioadă îndelungată în construirea socialismului, linie care trebuie urmată și la elaborarea și traducerea în viață a celui de al doilea plan cincinal.

In cursul celor cîțiva ani care au trecut am acumulat o oarecare experiență în industrie, agricultură, comerț, cultură și învățămînt. Mai jos ne vom opri pe scurt asupra acestora.

Industria

In domeniul industriei ne vom ocupa numai de cîteva probleme relativ importante și anume: corelația dintre industria grea și cea ușoară, repartizarea industriei, calitatea producției și a lucrărilor de construcție, condițiile de trai ale muncitorilor și funcționarilor și conducerea întreprinderilor.

In țara noastră baza industrializării este dezvoltarea industriei grele, adică dezvoltarea producției mijloacelor de producție. In vechea Chină greutatea specifică a producției industriei producătoare de mijloace de producție în producția industrială globală a fost foarte scăzută: în 1949 ea a fost de numai 26,6 la sută. Aceasta este un indiciu al înapoierii forțelor de producție ale Chinei. Politica industrializării socialiste dusă de partidul nostru cere schimbarea radicală a acestei situații și asigurarea dezvoltării cu precădere a producției mijloacelor de producție. In 1952 producția industriei producătoare de mijloace de producție a reprezentat aproximativ 35,6 la sută din producția industrială globală a țării noastre, iar către sfîrșitul primului cincinal, această cifră va crește probabil la peste 40 la sută.

In scopul dezvoltării planificate a economiei naționale trebuie să promovăm și de acum înainte în mod consecvent politica dezvoltării cu precădere a industriei grele. Există tovarăși care vor să reducă ritmul dezvoltării industriei grele. Acest punct de vedere este greșit. Se pune întrebarea: dacă nu vom crea rapid industria constructoare de mașini, metalurgică și celelalte ramuri ale industriei grele care ne sînt necesare, cu ce vom înzestra industria ușoară, transporturile, industria construcțiilor și agricultura? In acest caz nu vom avea mașini, laminate de oțel și ciment care ne sînt necesare, nu vom avea energia electrică și combustibilul necesar, iar economia noastră națională va rămîne mult timp într-o stare de înapoiere. Este absolut limpede că în nici un caz nu vom admite acest lucru.

Există însă unii tovarăși care subliniază în mod unilateral însemnătatea dezvoltării industriei grele, vor să încetinească ritmul dezvoltării industriei ușoare și al altor ramuri ale economiei naționale. Și acesta este un punct de vedere greșit. Ei nu înțeleg că în primul rînd cererea de mărfuri de consum din partea populației crește pe zi ce trece și dacă nu vom dezvolta în mod corespunzător industria ușoară aceasta poate duce la o lipsă de mărfuri și prin urmare să aibă o influență negativă asupra stabilității prețurilor și a pieții. In deosebi dacă la sate nu va exista o cantitate suficientă de mărfuri industriale pentru a efectua schimbul de produse agricole la prețuri fixe și rezonabile, acest lucru poate împiedica întărirea alianței dintre muncitori și țărani și poate avea o influență nefavorabilă asupra dezvoltării producției agricole. In al doilea rînd, sînt necesare mai puține investiții pentru industria ușoară; durata construcției este mai scurtă, fondurile în industria ușoară rulează mai repede, de aceea acumularea se realizează de asemenea mai rapid, iar mijloacele acumulate în industria ușoară pot fi folosite pentru dezvoltarea industriei grele.

De aci rezultă că acordînd atenția cuvenită dezvoltării industriei ușoare în limitele mijloacelor materiel prime și pieței existente, noi nu numai că nu aducem prejudicii construcției industriei grele ci mai mult, o favorizăm.

In ceea ce privește repartizarea industriei este necesar în prezent să se acorde atenție coordonării industriei în regiunile de litoral și în regiunile interioare, coordonării marilor întreprinderi cu cele mijlocii și mici, a întreprinderilor de stat de subordonare centrală cu întreprinderile de stat de subordonare locală.

Pentru o repartizare rațională a forțelor de producție, pentru a apropia întreprinderile industriale de sursele naturale și pentru a asigura dezvoltarea uniformă a industriei și a întregii economii naționale din țara noastră, în cursul primului cincinal centrul de greutate al industriei este mutat treptat în regiunile interioare, se schimbă situația anormală care exista înainte de eliberarea țării, cînd peste 70 la sută din industrie era concentrată în provinciile de pe litoral. Dar aceasta nu înseamnă de fel că se poate nega sau ignora importanța industriei din regiunile de pe litoral. Noi trebuie să folosim pe deplin condițiile favorabile ale provinciilor de pe litoral și trebuie să dezvoltăm aci și pe viitor industria în mod corespunzător, contribuind în felul acesta la dezvoltarea industriei în regiunile din interior, și grăbind astfel industrializarea întregii țări. In primul cincinal, provincia Leaonin și orașele Șanhai, Tiantzin și alte regiuni industriale au avut un rol însemnat. In cel de al doilea cincinal, paralel cu folosirea completă a bazei industriale din nord-est și din China de est, este necesar să ridicăm și mai mult rolul provinciilor Hebei și Șandun, precum și al regiunilor Chinei de sud în dezvoltarea industriei.

In cel de al doilea cincinal, pentru a favoriza construcția de mari întreprinderi și producția acestor întreprinderi, pentru grăbirea dezvoltării industriei, a dezvoltării cooperației în industrie și a lărgi sortimentele, precum și pentru folosirea completă a resurselor întreprinderilor existente, îndeosebi ale marelui număr de întreprinderi mixte de stat-particulare, trebuie ca paralel cu construcția de mari întreprinderi să se construiască și să se reconstruiască în mod planificat întreprinderi mijlocii și mici.

Este necesar să acordăm atenție îmbinării juste a activității organelor economice centrale cu activitatea organizațiilor economice locale. Pe de o parte, unele organe centrale nu au acordat în trecut atenția cuvenită dezvoltării și perfecționării industriei locale. Acest lucru a făcut ca industria locală să nu poată realiza în măsură corespunzătoare posibilitățile sale potențiale; pe de altă parte unele organe conducătoare locale construiau și lărgeau unele întreprinderi industriale fără a ține cont de utilajul de producție existent în țară, fără a ține cont de resursele locale și de alte condiții economice, construiau și lărgeau orbește unele întreprinderi industriale ceea ce aducea de asemenea prejudicii statului. Este necesar să lichidăm aceste două devieri. Pentru îndeplinirea planului de stat în ce privește producția, atît întreprinderile industriei ușoare, cît și întreprinderile industriei grele, atît întreprinderile de stat locale cît și cele centrale trebuie să ridice simțitor calitatea producției. Aceasta constituie una din problemele cele mai urgente ale construcției socialiste a țării noastre.

Superioritatea socialismului trebuie să se manifeste nu numai prin indicii cantitativi ai succeselor noastre și ritmului nostru în economie, ci și prin indicii calitativi.

Industria noastră grea și cea ușoară produce deja multe tipuri de produse de calitate excelentă și noi am construit multe obiective bune. Dar din cauza utilajului învechit și a nivelului tehnic scăzut al unor întreprinderi, a lipsei de standarde în producție, de instructaj tehnologic, din cauza lipsei unui sistem de verificare a calității și de control tehnic la o parte din întreprinderi, calitatea multor sorturi de produse și a multor construcții nu este ridicată. Unele tipuri de produse nu corespund standardelor stabilite, adică sînt produse de calitate inferioară. In afară de aceasta, aspectele negative ale sistemului de achiziții centralizate și ale desfacerii în domeniul comerțului, lipsurile rezultate din aplicarea acestui sistem și o oarecare confuzie care a existat în procesul transformării industriei și comerțului particular au dus de asemenea la slăbirea simțului de răspundere față de calitatea produselor fabricate și au provocat chiar o scădere serioasă a calității unor tipuri de produse la multe întreprinderi ale industriei ușoare. Este necesar să se îndrepte cît mai repede această situație, care a provocat deja prejudicii statului și poporului. Intreprinderile cu nivel tehnic scăzut și cu utilaj învechit, trebuie să ia măsuri eficiente pentru ca în timpul cel mai scurt să perfecționeze tehnica, să-și modernizeze treptat utilajul. Toate întreprinderile trebuie să elaboreze standarde raționale de producție și instrucțiuni tehnologice. În uzine, mine și șantiere de construcție, unde nu există un sistem strict de control, este necesar să se creeze grabnic un aparat și un sistem pentru controlul calității și controlul tehnic. Să se elaboreze măsurile corespunzătoare pentru a preîntîmpina fabricarea produselor nestandardizate și construcția de obiective ce nu corespund condițiilor tehnice, și să se ia măsuri active în vederea îmbunătățirii calității materiilor prime și a materialelor, precum și a aprovizionării cu acestea.

In ceea ce privește producția industriei ușoare este necesară înfăptuirea strictă a politicii de stabilire a prețurilor și a sortimentelor produselor în conformitate cu calitatea acestora și să se introducă treptat sistemul achiziției la alegere a unor categorii de produse. Este deosebit de important să se ducă în rîndul muncitorilor o muncă educativă pentru a asigura și îmbunătăți calitatea produselor și a înlătura cu hotărîre concepția greșită care se manifestă în atitudinea lipsită de răspundere față de calitatea producției.

Imbunătățirea treptată a vieții muncitorilor și funcționarilor pe baza dezvoltării producției joacă un rol din cele mai importante în ridicarea activității maselor largi de muncitori și funcționari. Ce probleme trebuie însă rezolvate pentru îmbunătățirea vieții muncitorilor și funcționarilor? În primul rînd este necesar ca pe baza dezvoltării producției să se asigure sporirea treptată a salariului muncitorilor și funcționarilor, să se aplice consecvent principiul retribuirii după muncă, precum și să se îmbunătățească sistemul de salarizare și sistemul stimulării. In al doilea rînd, este necesar să se îmbunătățească în modul cuvenit activitatea în ce privește tehnica securității și protecția muncii și sănătății muncitorilor. In al treilea rînd este necesar să se depună eforturi pentru a asigura și a îmbunătăți aprovizionarea cu produse alimentare de necesitate secundară. In al patrulea rînd, este necesar să se îmbunătățească treptat deservirea cultural-socială a muncitorilor și funcționarilor să se ia măsuri active pentru a acorda spațiul locativ celor care au nevoie acută de locuință și pentru satisfacerea altor nevoi. In al cincilea rînd trebuie să se acorde muncitorilor și funcționarilor timp pentru a se îndeletnici cu treburile casnice și odihna necesară.

Multe greutăți ale muncitorilor și funcționarilor nu pot fi rezolvate într-un termen scurt. Ele pot fi rezolvate numai după ce în țara noastră construcția socialistă va căpăta o dezvoltare și mai mare. Trebuie să ducem de asemenea o luptă plină de abnegație și nu trebuie să ne gîndim numai la interesele personale și la interesele de moment neglijînd interesele statului și interesele de perspectivă ale viitorului. Acest lucru trebuie să se explice maselor de muncitori și funcționari. Pe de altă parte însă sublinierea unilaterală a intereselor statului și a intereselor de perspectivă ale viitorului, precum și nesocotirea intereselor personale ale muncitorilor și funcționarilor și intereselor de moment este de asemenea greșită. In prezent, în viața muncitorilor și funcționarilor există probleme care trebuie și pot fi rezolvate, însă care nu au fost rezolvate numai pentru că conducătorii de întreprinderi, organizațiile sindicale și departamentele respective nu au depus eforturi susținute în acest sens. Noi trebuie să luptăm cu hotărîre împotriva atitudinii birocratice, indiferente față de nevoile maselor.

Principiile expuse mai sus privind rezolvarea problemelor referitoare la viața muncitorilor și funcționarilor sînt aplicabile muncitorilor și funcționarilor din toate întreprinderile, inclusiv funcționarilor din instituțiile de stat.

Dezvoltarea activității muncitorilor și funcționarilor este determinată într-o măsură însemnată de perfecționarea sistemului conducerii și conducerea însăși a întreprinderilor. Ce înseamnă o conducere bună a întreprinderilor?

La întreprinderi este necesar să se stabilească un sistem de conducere, care să îmbine conducerea colectivă cu răspunderea personală și care să aibă ca nucleu organizația de partid. Toate problemele importante trebuie să fie discutate și rezolvate în colectiv, pentru întreaga activitate curentă poartă răspunderea lucrătorii numiți special, fiecare pentru sectorul său de muncă. Conducătorii întreprinderilor, organizația de partid, administrația, organizația sindicală de tineret din întreprindere trebuie să știe să explice maselor sarcinile cuvenite și să mobilizeze masele la desfășurarea întrecerii socialiste și la mișcarea fruntașilor în producție, la prezentarea de propuneri de raționalizare, îmbunătățind necontenit munca. Nucleul conducător la toate sectoarele întreprinderii trebuie să știe să pătrundă în mase, să se contopească cu masele, să înțeleagă starea de spirit și cerințele maselor, să le ajute activ în rezolvarea greutăților.

Imbunătățirea muncii de conducere a întreprinderilor cere nu numai eforturi din partea întreprinderilor înseși, ci și eforturi din partea instituțiilor de stat superioare. In această ordine de idei este necesar să subliniez faptul că instituțiile de stat superioare conduc adesea foarte tipicar și rigid întreprinderile, ceea ce încătușează într-o măsură însemnată inițiativa întreprinderilor, le stînjenește activitatea, aduce prejudicii în muncă, care ar putea fi evitate. Trebuie să se asigure ca în conducerea centralizată și planificarea unică din partea statului, întreprinderile să aibă independența corespunzătoare în domeniul conducerii planificate, a conducerii finanțelor, conducerii cadrelor în problemele repartizării muncitorilor și funcționarilor, în problemele deservirii cultural-sociale și în alte domenii. Aceasta nu înseamnă cîtuși de puțin că conducerea din partea instituțiilor de stat superioare poate fi slăbită. Tocmai dimpotrivă, multe instituții superioare nu pătrund cum trebuie în munca întreprinderii, adesea nu asigură o conducere la timp și concretă. Organele conducătoare din diferite ramuri ale economiei noastre naționale trebuie să se ocupe cu bună credință de problemele ce fac parte din obligațiile lor și nu trebuie să se amestece în problemele cu care ei nu se pot ocupa sau cu care nu trebuie să se ocupe. Numai îmbinînd o conducere fermă din partea instituțiilor de stat superioare cu activitatea întreprinderii înseși cauza noastră va progresa în ritm rapid.

Agricultura

Propunerile cu privire la cel de al doilea plan cincinal trasează sarcini uriașe în domeniul sporirii producției agricole și a veniturilor țăranilor. In ce mod însă trebuie să îndeplinim aceste sarcini?

Noi înfăptuim cooperativizarea agriculturii în condițiile lipsei de mașini agricole. Mecanizarea agriculturii în țara noastră se poate înfăptui numai treptat, pe măsura dezvoltării industrializării țării și ținîndu-se seama de condițiile concrete ale cultivării pămîntului în diferite regiuni. Se presupune că spre sfîrșitul celui de al doilea plan cincinal suprafața lucrată cu mijloace mecanice va reprezenta doar o zecime din suprafața pămîntului arabil din întreaga țară. La fel ca și în primul cincinal lărgirea planificată a suprafeței de pămînturi arabile va reprezenta doar cîteva zeci de milioane de mu, adică aproximativ a douăzecea parte din suprafața pămîntului arabil existent în țară. În ceea ce privește producția îngrășămintelor chimice, în 1962 cantitatea lor va ajunge în medie de cel puțin 3 tzin pentru fiecare mu din suprafața însămînțată. De aceea în cel de al doilea cincinal metoda principală a sporirii producției agricole va fi ca și pînă acum creșterea recoltei la hectar prin înfăptuirea de către cooperative și masele de țărani a unor măsuri cum sînt construcția de sisteme de irigații, introducerea mai largă în sol a îngrășămintelor, efectuarea lucrărilor de ameliorație, îmbunătățirea soiurilor de culturi agricole, introducerea de unelte agricole de tip nou, ridicarea indicilor însămînțărilor repetate, îmbunătățirea procedeelor de lucrare a pămîntului, prevenirea calamităților naturale și combaterea bolilor, dăunătorilor culturilor agricole.

Trebuie să înțelegem că aceste măsuri ascund în ele uriașe posibilități pentru sporirea producției agricole. De pildă în domeniul irigațiilor: suprafețele irigate existente reprezintă doar o treime din suprafața pămîntului arabil al țării, iar pe multe terenuri care fac parte din restul de două treimi a pămîntului arabil pot fi găsite surse pentru irigare. În ceea ce privește îngrășămintele: există bogate resurse de îngrășăminte naturale de mare eficacitate ca fecale, îngrășăminte verzi și altele. Totuși în multe locuri aceste surse de îngrășămînt nu sînt folosite complet. Satul nostru este bogat în forță de muncă care totodată pe baza cooperativizării agriculturii, a devenit o forță organizată. Este suficient doar să se traducă în mod just și neabătut în viață aceste măsuri pentru ca îndeplinirea indicilor privind sporirea producției pe care le prevăd propunerile pentru cel de al doilea plan cincinal să devină pe deplin posibilă. O sarcină excepțional de importantă a celui de al doilea plan cincinal continuă să fie asigurarea sporirii producției de cereale și bumbac. Totodată asigurarea sporirii producției de cereale și a altor culturi tehnice a produselor animale și a ramurilor anexă, constituie de asemenea o sarcină importantă. Potrivit datelor statistice costul producției diferitelor culturi tehnice, produse animaliere și al ramurilor anexă cu excepția acelor ramuri anexă a căror producție este folosită pentru satisfacerea nevoilor proprii ale țăranilor, reprezintă aproximativ 50 la sută din costul total al producției agricole a țării, cifră care se apropie și depășește chiar greutatea specifică a cerealelor în valoarea totală a producției agricole.

De aceea această producție are un rol excepțional de important în veniturile țăranilor. Aceste culturi tehnice, produse animaliere și producția ramurilor anexă au de asemenea o imensă activitate pentru aprovizionarea industriei ușoare cu materii prime, pentru asigurarea populației cu produse alimentare de necesitate secundară și a livrărilor pentru export. Să luăm de pildă creșterea porcilor. In cel de al doilea cincinal numărul porcilor trebuie sporit de la 138.000.000 planificate pentru anul 1957 la aproximativ 250.000.000 în anul 1962, întrucît fără dezvoltarea prin toate mijloacele a creșterii porcilor nu poate fi asigurat orașul și satul cu carne, agricultura cu îngrășăminte, exportul cu carne de porc și păr de porc. In legătură cu aceasta organizațiile locale de partid, organele puterii și organele agricole trebuie să întărească în modul cuvenit conducerea muncii legate de obținerea culturilor tehnice, de producția animalieră și a ramurilor anexă. Este necesar ca pornind de la necesitățile și nevoile locale ale statului să se acorde ajutor fiecărei cooperative agricole de producție, călăuzindu-se de planurile de stat și locale, să se elaboreze un plan multilateral care să corespundă situației din cooperativă pentru sporirea producției de cereale, culturi tehnice, produse animaliere și produse ale ramurilor anexă.

In problema dezvoltării ramurilor anexă trebuie să se prevadă diviziunea necesară a muncii între gospodăria colectivă a cooperativei și gospodăria anexă casnică a membrilor ei pentru a contribui la dezvoltarea rațională a activității în aceste două direcții. În prezent în multe cooperative nu se acordă atenția cuvenită meșteșugurilor anexe casnice și această activitate este chiar limitată în mod nerațional. Este necesar ca această tendință să fie îndreptată.

Pentru a stimula dezvoltarea producției de culturi tehnice, dezvoltarea creșterii vitelor și a ramurilor anexă în agricultură, este necesar să se înfăptuiască o politică justă a prețurilor. Politica noastră a prețurilor de la crearea Republicii Populare Chineze corespunde în general intereselor țărănimii, însă în cursul aplicării ei au fost totuși admise unele greșeli. In cei cîțiva ani care au trecut producția unor culturi tehnice, precum și creșterea porcilor și întreprinderile auxiliare nu s-au dezvoltat rapid — sau chiar au scăzut. Cauza constă în prețurile de achiziționare întrucîtva scăzute la aceste feluri de produse. Este necesar ca după cercetare și studiere prețurile de achiziționare să fie reglementate la timp.

In conformitate cu dezvoltarea producției, țăranilor trebuie să li se garanteze posibilitatea de a-și mări veniturile, ceea ce constituie un element important în asigurarea creșterii producției agricole. C. C. al partidului cere ca pretutindeni cooperativele să obțină, în primii ani de activitate, sporirea veniturilor a 90 la sută din membrii lor cu condiția obținerii unor recolte obișnuite, iar apoi pe baza dezvoltării producției, sporirea anuală a veniturilor tuturor membrilor cooperativelor. In acest scop este necesar nu numai ca statul să ducă o politică justă și o politică a prețurilor, ci este necesar totodată ca cooperativele să fixeze just raportul dintre acumularea obștească și veniturile personale ale membrilor cooperativelor. Cooperativele nu trebuie să mărească în mod arbitrar volumul cheltuielilor de producție și de conducere, al fondului indivizibil și al celui social; în încasarea impozitelor de stat este necesar de asemenea să se respecte un raport corespunzător între impozite și venituri. Trebuie respectată în mod riguros o asemenea ordine de repartizare a veniturilor care să țină seama de interesele statului și colectivului, precum și de interesele personale.

Comerțul

Pe lîngă dezvoltarea industriei și agriculturii, în perioada primului cincinal au fost obținute de asemenea succese importante în comerțul interior și exterior. Volumul circulației mărfurilor cu amănuntul pe piața internă va crește potrivit planului pe anul curent cu 66,3 la sută în comparație cu anul 1952. In decursul celor cîțiva ani care au trecut, prețurile la noi au rămas stabile, am obținut dezvoltarea schimbului de mărfuri între oraș și sat și am asigurat aprovizionarea populației cu mărfurile necesare. Volumul comerțului exterior va crește anul acesta cu 65 la sută în comparație cu anul 1952. Pînă la eliberarea țării locul principal în import era ocupat de bunurile de consum. Incepînd din 1950, 90 la sută din import îl formează mijloacele de producție. Comerțul exterior al țării noastre a asigurat nevoile construcției de stat în utilaj și materiale, contribuind de asemenea la dezvoltarea colaborării economice, a relațiilor de prietenie ale țării noastre cu Uniunea Sovietică, cu țările de democrație populară și alte state.

In cursul celui de al doilea cincinal, pe baza dezvoltării continue a economiei naționale, potrivit calculelor preliminare, volumul circulației mărfurilor cu amănuntul va crește în 1962 cu aproximativ 50 la sută în comparație cu 1957; va crește de asemenea considerabil și volumul comerțului exterior.

(Continuarea raportului tov. Liu Șao-ți va fi publicată în numărul de mîine).

Ședințele din 16 și 17 septembrie

PEKIN 16 (Agerpres). — China Nouă transmite: In ședința din 16 septembrie a Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez, Den Siao-pin, membru al Biroului Politic al C.C. al P. C. Chinez, a prezentat raportul cu privire la modificările în Statutul partidului, iar Ciu En-lai, secretar al C.C. al P. C. Chinez, a prezentat raportul asupra proiectului cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a Republicii Populare Chineze.

*

PEKIN 17 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 17 septembrie Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez și-a continuat lucrările. La începutul ședinței a luat cuvîntul Dun Bi-u, *președintele Comisiei de validare a congresului. In continuare a rostit o amplă cuvîntare* Ciu De, *membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez. El s-a oprit asupra uriașelor transformări survenite în cei 11 ani care au trecut de la Congresul al 7-lea al P.C. Chinez în viața popoarelor Chinei. In cuvîntarea sa Ciu De s-a oprit asupra problemelor de politică internațională ale R. P. Chineze.*

După ce au luat cuvîntul o serie de delegați la congres Li Și-șen, *președintele Comitetului revoluționar al Gomindanului, a dat citire mesajelor de salut adresate congresului din partea partidelor democratice din China — Comitetul revoluționar al Gomindanului, Liga democratică și altele.*

După o scurtă pauză, ia cuvîntul A.I. Mikoian, *conducătorul delegației P.C.U.S care salută congresul în numele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. La sfîrșitul cuvîntării sale tovarășul Mikoian a dat citire salutului adresat de C.C. al P.C.U.S. Congresului al 8-lea al Partidului Comunist Chinez.*

Congresul a fost salutat de asemenea de E. Ochab, *șeful delegației P.M.U.P. în numele Partidului Muncitoresc Unit Polonez,* Walter Ulbricht, *în numele Partidului Socialist Unit din Germania. A luat de asemenea cuvîntul tovarășul* Gheorghiu-Dej, *prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.*

Congresul își continuă lucrările la 18 septembrie.

CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE de ATLETISM

Ziua a II-a

★ 50.000 de spectatori ★ *6 recorduri naționale* ★ *Doi atleți cu 10,5 sec.* ★ Shelton învins—Kașkarov 2,09 m. ★ Sidlo, formidabil!

Și în ziua a doua a întrecerilor campionatelor internaționale de atletism ale R.P.R., n-au lipsit performanțele. Desigur, pe prim plan se situează cele 6 noi recorduri naționale stabilite de atleți sovietici, romîni și germani.

De ce a fost palpitantă finala probei de 100 m. plat? Pentru că deși proaspătul recordmen al lumii, americanul Williams, era în mod indiscutabil principalul favorit al probei, n-a lipsit mult ca să avem o mare surpriză. Williams a avut în Tokarev un adversar periculos pentru primul loc. Atletul sovietic a concurat la egal cu celebrul vitezist negru: 10,5 secunde Williams, 10,5 secunde Tokarev. Regretăm doar că n-am avut posibilitatea să vedem un 10,2—10,3, performanță așteptată de altfel. Și totuși, la aceeași probă, rezervată însă fetelor, surpriza n-a lipsit. Debutînd într-o competiție internațională, tînăra atletă sovietică Rezcikova a cîștigat într-o manieră elegantă proba în 11,7 secunde.

De 8 ani Soter era obișnuit să urce cea mai înaltă treaptă a podiumului învingătorilor acestor campionate. De data aceasta tradiția n-a mai fost respectată. Regretul a fost însă compensat, după cum spunea chiar Soter, de o performanță destul de rară. Igor Kașkarov a realizat ieri prin acel 2,09 una dintre cele mai bune performanțe europene ale anului și un nou record al U.R.S.S. Trecînd din prima încercare 1,85 m., 1,90 m., 1,95 m., 2 m., 2,03 m., 2,06 m. și 2,09 m. Kașkarov a entuziasmat zecile de mii de spectatori. El s-a impus cu autoritate în fața celui de al patrulea săritor de peste ocean, americanul Shelton, care a ocupat doar locul trei cu 2 m.. Soter a obținut locul 2 cu o săritură de 2 m.

Iuri Lituev, cu toate că n-a mai realizat excelenta performanță 50,9 sec. din serii, a cîștigat totuși din nou titlul de campion internațional al R.P.R. la 400 m. garduri (51,5 sec.). Savel (52,1 sec) și Iulin (52,5 sec)., pretendenți și ei la titlu, au trebuit să se mulțumească cu locurile 2 și respectiv 3.

Cu ultima aruncare, a șasea, pe care avea dreptul s-o execute, atletul sovietic V. Ovsepian a cîștigat întrecerea și a stabilit totodată al doilea nou record sovietic al zilei: 17,40 m.

Cel de al treilea record al U.R.S.S. a fost stabilit ieri de Viktor Țibulenko. Sulița acestuia s-a oprit la 79,89 m. cu mai mult de un metru peste vechiul record sovietic. Un nou record, cu 72,04 m. a realizat la această probă și reprezentantul nostru **Dumitru Zamfir.** El este primul atlet romîn care trece de 70 m. Cum era și de așteptat cîștigătorul probei a devenit recordmenul mondial, polonezul Sidlo cu o aruncătură de 80,47 m.

Cîștigătoarea probei de aruncarea discului femei, Annekatrin Lafrenz a stabilit prin acel 49,33 m. realizat, un excelent record german. Locul 3 (cu 46,40 m.) a fost obținut de cunoscuta noastră maestră a sportului Lia Manoliu. Locul doi a fost ocupat de A. Elkina (U.R.S.S.) cu 49,10 m. Excelent s-a comportat ieri și atletul nostru Ion Wiessenmayer. Făcînd dovada unei excepționale puteri de luptă, el ne-a adus satisfacția unei victorii într-o probă în care nu lipseau de loc pretendenții la titlu. A fost într-adevăr, după cum remarcau unii ziariști străini, o splendidă victorie a voinței atletului romîn. La fel ca și Wiessenmayer, o comportare foarte bună a avut reprezentantul nostru **Constantin Aioanei,** care la proba de 3.000 m. obstacole ocupînd locul III, a realizat și un nou record al țării: 8'56"6/10. Titlul de campion internațional i-a revenit lui E. Kadiaikin (U.R.S.S.) (8'52"2/10). Rijscin a ocupat locul 2 cu 8'55"6/10. Nici la săritura în lungime femei principala favorită, fosta recordmena a lumii, Galina Popova, n-a reușit să cîștige întrecerea. Locul întîi i-a revenit colegei de echipă, Ludmila Cen (U.R.S.S. 5,98 m.). Proba de 800 m. bărbați s-a soldat cu următoarele rezultate: 1. Rene Djian (Franța) 1'50"5/10; 2. St. Mihaly (R.P.R.) 1'50"9/10.

Ștafeta 4x100 m femei a fost cîștigată cu autoritate de echipa Uniunii Sovietice, în 45,4 secunde. Cît privește proba de maraton, aceasta a revenit germanului Hartung cu 2h30'20"2/10.

Ziua a III-a

★ Visser Nenk, „olandezul zburător" ★ Grecescu — o revelație ★ *Peste 65 m. la ciocan* ★ Iolanda Balaș pe locul... II

Orice s-ar spune, cea de-a treia zi a concursurilor a încununat cu succes a IX-a ediție a campionatelor noastre internaționale. Lupta sportivă, performanțele remarcabile, noile recorduri naționale și desigur, în primul rînd, admirabilul record european al lui Visser Nenk, acest într-adevăr „olandez zburător" au entuziasmat publicul spectator. Despre valoarea acestui proaspăt record european și olandez — 7,98 m. la săritura în lungime — putem să vă spunem că e numai la 15 cm de recordul lumii și că e una dintre cele mai bune performanțe mondiale realizate la această probă în ultimii ani. Vechiul record european era de 7,90 m și data din anul 1937. Și Visser Nenk n-a fost singurul care a realizat o performanță record la această probă. Al doilea clasat, polonezul Grabowski cu 7,68 m. ca și al treilea clasat Fedoseev (U.R.S.S.), cu 7,68 m au realizat noi recorduri ale țărilor lor. Binențeles, ca și în celelalte zile de concurs, și de această dată, surprizele n-au lipsit. Una dintre acestea, mai puțin plăcută și care ne interesează direct: Iolanda Balaș a cedat locul întîi. Deși a realizat aceeași performanță cu Balod (U.R.S.S.) 1,70 m. recordmena noastră mondială a ocupat totuși locul doi, deoarece înălțimea de 1,66 m. a trecut-o doar la a treia încercare.

O altă surpriză, de data aceasta însă plăcută: la capătul unei curse excepționale, *Constantin Grecescu* a fost primul care a trecut linia de sosire, aducînd astfel țării un nou titlu de campion internațional. El a parcurs cei 10.000 m. în 31'21"4/10. Pe locul următor s-a clasat de asemenea un atlet romîn: Nicolae Bunea, cu timpul de 31'22"8/10. Locul trei a fost ocupat de olandezul Künen Frans cu 31'23"6/10

Dacă vorbim de cele mai bune performanțe realizate în cea de-a treia zi a concursurilor, trebuie să vorbim, printre primele, și de cea realizată de A. Samoțvetov (U.R.S.S.). Cu o aruncare de 65,03 m. el a reușit să cîștige întrecerea și în plus cupa oferită de comisia de organizare a campionatelor pentru cea mai bună performanță după tabela internațională de punctaj. Performanța atletului sovietic valorează maximum de puncte: 1.500. La aceasta probă un rezultat foarte bun a obținut și atletul polonez Tadeusz, cu o aruncare de 62,55 m. Titlurile de campioane internaționale la probele de 200 și 400 m. plat femei au fost împărțite între atleta poloneză Barbara Lerczak cu 23,8 sec. la 200 m. și Nina Otkalenko (U.R.S.S.) cu 55,8 sec la 400 m

Cît despre proba de 200 m. bărbați, aceasta a revenit islandezului Th Thorbjornsson, cu 21,4 sec

Celelalte probe disputate în cea de a treia zi a concursurilor s-au încheiat cu următoarele rezultate: **110 m. garduri:** 1. B. Stolearov (U.R.S.S.) 14,3 sec.

1.500 m. plat (b): 1. J. Csegledi (Ungaria) 3'48"8/10.

Nu putem încheia această scurtă relatare [illegible]

I. Wiessenmayer (nr. 13) trecînd primul linia de sosire la 400 m. plat

Însemnări

Grecescu — Wiessenmayer

Intre doi oameni pot exista multe asemănări. Deobicei mulți, foarte mulți, sînt tentați spre comparații de ordin fizic: ambii brunei, ambii blonzi. Există însă „ceva" care se ridică mult peste asemănări de ordin strict fizic. Dacă am spune că e vorba de o asemănare strict morală, poate ca am greși. Altceva însă. Găsim uneori, la doi oameni, cu totul diferiți, „un ce comun", o comportare asemănătoare care te izbește. Iți vine să-l compari pe x. cu y. fără ca să înțelegi imediat de ce i-ai apropiat.

Ii cunoașteți pe Constantin Grecescu. Ii cunoașteți pe Ion Wiessenmayer. Ca figură, sînt deosebiți. Totuși, n-aș înțelege cum ar putea să nu observe oricine îi cunoaște pe amîndoi aceeași asemănare semnalată. Un zîmbet profund omenesc le animă fața. Intotdeauna liniștiți, cumpătați în vorbă. Nici pomeneală de vreun aer de vedetă. De fapt, nicăieri nu stă scris că un sportiv talentat, în mod fatal, trebuie să fie un tip cu capul în nori. Dar cine mai știe ce „originalitate".

Grecescu-Wiessenmayer iubesc atletismul. Cu pasiune arzîndă. Și acest adevăr îl exprimă nu prin vorbe de bună intenție, ci prin ei înșiși. Oare viața lor în sport e altceva decît eforturi, voință, caracter toate la cea mai înaltă putere? Caracter? Da, caracter!

Pentru că spectatorului, „omul din tribună", nu-i place să contopească într-un singur termen, sportivul preferat — o strălucire luminoasă — cu meschinăria — dîră neagră. Inăbușitoare.

Iubesc sportul — cinstit, dăruindu-i-se complect. Să nu uităm. Wiessenmayer e fostul nostru campion la săritura în lungime. Apoi, maestru la 100 și 200 m. plat. Alaltăieri, a cîștigat proba de 400 m.!

Despre Constantin Grecescu, doar un mic fapt. Vine la redacția noastră de multe ori. A scris corespondențe și ne-a informat despre concursuri aproape necunoscute.

— Publicați-le, participă mulți tineri, — spune „bătrînul" Grecescu. Trebuie încurajați.

Ieri, alaltăieri, zeci de mii de spectatori au ovaționat: „Grecescu... Wiessenmayer". Au cîștigat trei titluri. Intr-un stil impresionant. Grecescu a constituit aspre examene de voință. Grecescu, la 10.000 m. a cîștigat după o luptă copleșitoare, de neînchipuit. Wiessenmayer a rupt panglica doar cu un piept înaintea lui Y. Camus care a condus.

Aceasta este apropierea între Grecescu-Wiessenmayer!

CAROL ROMAN

PE SCURT

● La concursul internațional de tir al Cehoslovaciei maestrul emerit al sportului Iosif Sîrbu a egalat recordul țării la proba de armă liberă calibru redus cu 598 puncte. La pistol viteză Gh. Lichiardopol s-a clasat pe locul doi cu 60/580 puncte.

● Intr-un meci amical de fotbal desfășurat duminică la Istanbul echipa bulgară Dinamo Sofia a învins cu scorul de 2—1 (1—1) echipa campioană a Turciei Galata Saray.

● In capitala Uniunii Sovietice continuă întrecerile din cadrul turneului final al Olimpiadei de șah. La 16 septembrie s-au jucat partidele programate în runda a VI-a. Echipa R.P.R. a întîlnit reprezentativa Danemarcei. După 3 ore de joc scorul este de 2—1 în favoarea șahiștilor danezi, o partidă fiind întreruptă.

● Cicliștii dinamoviști au dominat etapa a 8-a Deva—Arad (140 km.), reușind să cucerească o frumoasă victorie prin I. Hora, cronometrat la Arad în 5h30'08". In clasamentul general individual primul loc este deținut de C. Dumitrescu (C.C.A.) cu 35h53'25".

INFORMAȚII

Acad. Mihail Ralea, președintele Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, a oferit duminică seara o recepție în cinstea delegației culturale indiene conduse de A. K. Chanda, ministru adjunct al Afacerilor Externe al Indiei.

Au participat tovarășii: Chivu Stoica, Gh. Apostol, Emil Bodnăraș, P. Borilă, N. Ceaușescu, Miron Constantinescu, Al. Drăghici, C. Pîrvulescu, Gr. Preoteasa, membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, oameni de artă și cultură, ziariști romîni și străini.

Au fost de față șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

★

Luni dimineața delegația culturală indiană condusă de A. K. Chanda, ministru adjunct al Afacerilor Externe al Indiei a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Sofia, unde va da o serie de spectacole.

★

In curînd la Facultatea de filologie a Universității „C. I. Parhon" din București va lua ființă lectoratul de limba chineză. Pentru a preda această disciplină, sîmbătă a sosit în Capitală, în cadrul acordului cultural dintre R.P.R. și R. P. Chineză, Cien Cen Hsia, lector de limba chineză.

★

Președintele Comitetului executiv al Sfatului Popular al Capitalei, ing. Anton Vlădoiu a oferit duminică seara în saloanele Casei Centrale a Armatei din București, o recepție în cinstea delegației municipale britanice care ne vizitează țara la invitația președinților comitetelor executive ale sfaturilor populare din orașele Ploești și Cluj.

★

Luni 17 septembrie a.c. Helmut Lindeman, ziarist din R.F. Germană, a făcut o vizită acad. prof. P. Constantinescu-Iași, ministrul Cultelor.

Oaspetele s-a interesat de situația cultelor religioase din țara noastră.

★

Duminică după amiază, în grădina de vară a Casei Prieteniei Romîno-Sovietice a avut loc deschiderea festivă a cursurilor populare de limba rusă din Capitală.

Doritorii de a învăța limba rusă, muncitori, funcționari, profesori, au primit cu deosebit entuziasm deschiderea noului an școlar.

Din 1950, cînd au fost organizate primele cursuri de limba rusă și pînă acum, un însemnat număr de oameni, tineri și vîrstnici, din cele mai variate domenii de activitate și-au însușit limba constructorilor comunismului.

★

La invitația Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, sîmbătă a sosit în Capitală Rossetta del Conte, profesoară la lectoratul de limba romînă din Milano.

★

In cadrul acordului cultural dintre R.P.R. și R.P. Ungară, duminică a sosit în Capitală prof. dr. Abraham Ambrus, membru corespondent al Academiei Maghiare de Științe, director al Institutului pentru zoologie generală și biologie al Universității Szeged.

(Agerpres)

De peste HOTARE

NASSER: Ne vom apăra suveranitatea cu orice preț

CAIRO 16 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineața zilei de 15 septembrie, președintele Gamal Abdel Nasser a rostit o cuvîntare cu prilejul ceremoniei de absolvire a promoției Școlii egiptene de aviație de la Belbeis. Președintele a spus între altele: Egiptul intenționează să dea întregii lumi un exemplu de felul în care țări mici pot să-și păstreze și își vor păstra suveranitatea și demnitatea, dacă ele sînt ferm hotărîte de a face acest lucru. In timp ce Anglia și Franța zăngăne armele, declar, în numele poporului egiptean, care a luptat cu succes în trecut împotriva dominației străine și agresiunii, că noi intenționăm să ne apărăm suveranitatea cu orice preț. Țări mari nu ne pot intimida prin comploturile și amenințările lor. Ne vom apăra drepturile pînă la ultima picătură de sînge.

După ce a arătat cauzele care au dus la naționalizarea Companiei Canalului de Suez, Nasser a amintit că în același timp Egiptul a declarat că va respecta navigația liberă pe canal. Țările imperialiste au fost cuprinse de furie. Anglia și Franța au pretins că Egiptul a cotropit canalul, ca și cum acesta ar face parte din Anglia sau din Franța.

Ministrul englez al Afacerilor Externe a uitat, se pare, că numai cu doi ani în urmă a semnat un acord în care se declara că Canalul de Suez reprezintă o parte integrantă a Egiptului. Cu toate acestea Egiptul a declarat că este dispus să ducă tratative pe baza recunoașterii dreptului său de proprietar asupra canalului. Dar a urmat o tîlhărească provocare și amenințare internațională. Anglia a convocat la 2 august o conferință la care au participat Anglia, Franța și Statele Unite. Ea a fost denumită „Conferința în problema internaționalizării Canalului de Suez". Ele spuneau că Egiptul nu va putea să realizeze din exploatarea Canalului de Suez suficienți bani pentru a-și ridica nivelul de trai.

Cu alte cuvinte, ele au vrut să ne împiedice să percepem taxele de la Canalul de Suez, care ne-ar fi permis să ne ridicăm nivelul de trai.

Primul ministru englez a declarat apoi poporului său că el se ridică numai împotriva lui Gamal Abdel Nasser și nu împotriva poporului egiptean sau a armatei egiptene, care pe zi ce trece devine tot mai puternică.

Ce înseamnă toate acestea?

Acestea pot să însemne numai un singur lucru: că ele vor să împiedice dezvoltarea industrială a Egiptului. De aici presiunea economică asupra Egiptului. Dar noi nu vom ceda acestei presiuni. Putem să ne bizuim pe noi înșine și pe resursele noastre.

Nasser s-a referit după aceea la proiectul lui Eden de creare a așa-numitei „Asociații a beneficiarilor canalului" și a subliniat că acest proiect reprezintă o încălcare a Convenției din anul 1888.

Dacă S.U.A. năzuiesc spre pace, atunci de ce sprijină planul Eden, care prevede crearea acestei organizații, al cărei scop este de a știrbi suveranitatea și de a provoca un război? — a întrebat Nasser.

In continuare președintele a declarat că Egiptul nu va renunța la drepturile sale și va răspunde la fiecare lovitură printr-o contralovitură. Egiptul, a spus Nasser, are în prezent suficiente arme pentru oricine le poate purta.

In lupta sa, a spus în încheiere Nasser, Egiptul nu va fi singur, întrucît toate țările arabe și toate celelalte țări iubitoare de pace vor fi de partea sa.

N. S. HRUȘCIOV va face o vizită neoficială în Iugoslavia

MOSCOVA 17 (Agerpres). — Agenția TASS transmite: După cum a devenit cunoscut la 19 septembrie N. S. Hrușciov, va sosi într-o vizită neoficială în Iugoslavia. A devenit de asemenea cunoscut că N. S. Hrușciov va petrece cîteva zile la odihnă în Iugoslavia.

—◇O◇—

Astăzi se deschide Congresul popular inter-arab

CAIRO 17 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că membrii comitetului de solidaritate cu lupta Egiptului au invitat pe conducătorii politici ai tuturor țărilor arabe să participe la Congresul popular inter-arab care va avea loc la Damasc la 18 septembrie. Congresul va dezbate problema Canalului de Suez în lumina ultimelor evenimente.

—◇O◇—

In Comitetul politic al Ligii arabe

CAIRO 17 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al Ligii țărilor arabe a anunțat că Comitetul politic al Ligii se întrunește la Cairo pentru a discuta problema Suezului și incidentele de la granița dintre Israel și Iordania. La această conferință vor participa miniștrii de Externe ai țărilor arabe sau locțiitorii lor. Agențiile de presă anunță că au și sosit în capitala Egiptului miniștrii de Externe ai Siriei și Iordaniei, precum și ministrul adjunct al Afacerilor Externe al Arabiei Saudite.

—◇O◇—

Conferința miniștrilor de externe ai țărilor scandinave

LONDRA 17 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Stockholm al agenției Reuter, la 16 septembrie a avut loc în acest oraș conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor trei țări scandinave — Suedia, Danemarca și Norvegia. S-a discutat problema Canalului de Suez.

După conferință s-a dat publicității un comunicat în care se arată că „miniștrii Afacerilor Externe au căzut de acord că problema Suezului a ajuns în prezent într-un stadiu cînd ar fi mai bine să fie supusă Organizației Națiunilor Unite".

In comunicat se subliniază în continuare că cele trei guverne nu intenționează să ia în prealabil nici o hotărîre cu privire la atitudinea lor față de planul de creare a „Asociației beneficiarilor Canalului de Suez"

Cu toate acestea miniștrii celor trei țări au declarat că sînt hotărîți „să recomande guvernelor lor să accepte invitația la conferință" (este vorba de conferința în problema creării „Asociației beneficiarilor Canalului de Suez", care va avea loc la Londra la 19 septembrie).

Piloții sovietici au sosit în Egipt

CAIRO 16 (Agerpres). — In numerele lor din 15 septembrie toate ziarele egiptene au anunțat la loc de frunte sosirea în Egipt a unui grup de piloți sovietici care și-au exprimat dorința de a ajuta poporul egiptean să asigure activitatea neîntreruptă pe Canalul de Suez. Presa egipteană salută călduros piloții din Uniunea Sovietică și își exprimă marea satisfacție în legătură cu sosirea lor. Ziarele relatează că piloții sovietici au declarat că sînt gata să preia fără amînări noile lor funcțiuni.

Zilele acestea se așteaptă sosirea unor piloți din alte țări.

Ziarele publică materiale care demască politica de corupție și amenințări dusă de fosta Companie a Canalului de Suez pentru a constrînge pe piloții europeni să refuze să lucreze pentru administrația egipteană. Se subliniază că majoritatea covîrșitoare a piloților străini și-au părăsit munca de la canal împotriva voinței lor. Presa relatează că mulți piloți străini au recunoscut că fosta Companie a Canalului de Suez a propus piloților sume de 10—20 mii lire sterline pentru ca aceștia să refuze să muncească la canal.

Ziarul „Ahbar El-Iaum" anunță că piloții greci și iugoslavi rămîn la canal împreună cu piloții egipteni și își exprimă hotărîrea de a lucra — ținînd seama de lipsa temporară de personal — în noile condiții stabilite de administrație.

Ecoul recentei declarații sovietice în problema Suezului

EGIPT

CAIRO 17 (Agerpres). — Opinia publică egipteana salută fierbinte declarația guvernului sovietic cu privire la necesitatea rezolvării pașnice a problemei Suezului.

Toate ziarele au publicat la loc de frunte și sub titluri mari ample expuneri ale declarației. Presa scrie cu mare satisfacție că Uniunea Sovietică condamnă cu hotărîre pregătirile militare luate de guvernele Angliei și Franței cu sprijinul direct al Statelor Unite, considerînd aceste măsuri ca o încălcare grosolană a principiilor Cartei O.N.U.

Comentînd declarația guvernului sovietic, ziarul „Al-Ahram" subliniază că măsurile militare luate de guvernele Angliei și Franței, paralel cu încercările de a impune Egiptului „planul Dulles", cu convocarea sesiunii extraordinare a Consiliului blocului Atlantic și cu înțelegerea dintre S.U.A., Anglia și Franța de a crea neîntîrziat Asociația țărilor care folosesc Canalul de Suez reprezintă „o serioasă provocare și o pregătire în vederea folosirii forței, violîndu-se Carta O.N.U.".

INDIA

DELHI 17 (Agerpres). — Ziarele indiene publică comentarii în legătură cu declarația guvernului sovietic cu privire la necesitatea rezolvării pașnice a problemei Suezului.

Ziarul „Times of India" publică comentariile sale sub titlul „Rusia condamnă amenințările la adresa Egiptului" Ziarele subliniază că după părerea guvernului sovietic, amenințările proferate de Anglia și Franța la adresa Egiptului reprezintă o primejdie pentru pace și sînt incompatibile cu principiile O.N.U

ANGLIA

LONDRA 17 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele engleze de duminică publică sub titluri mari știri care conțin expuneri ale declarației guvernului sovietic cu privire la necesitatea rezolvării pașnice a problemei Suezului. Ziarele acordă o deosebită atenție pasajului din declarație, în care planul americano-anglo-francez de creare a așa numitei „Asociații a țărilor care folosesc Canalul de Suez", este calificat ca o provocare periculoasă implicînd o și mai mare agravare a situației în regiunea Canalului de Suez.

Ziarul „People" subliniază acea parte din declarație unde se arată că orice încălcare a păcii în Orientul Apropiat și Mijlociu nu poate să nu atingă interesele securității statului sovietic.

Alături de poporul egiptean

CAIRO 16 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt oficial al Egiptului a anunțat că 20 de țări au și informat Egiptul că aprobă propunerea guvernului egiptean de a se crea un organ în care să fie reprezentate diferitele puncte de vedere ale statelor care folosesc Canalul de Suez.

El a citat următoarele state care au declarat în mod oficial ca aprobă propunerea Egiptului: **Siria, Iordania, Libanul Arabia Saudită, Sudanul, Afganistanul, Uniunea Sovietică, R.P. Chineză, India, Indonezia, Pakistanul, Panama, Romînia, Polonia, Libia, R.D. Germană, Cehoslovacia, Ungaria, Bulgaria și Iugoslavia.**

Crearea „Asociației beneficiarilor Canalului de Suez"—o nouă agravare a crizei

Declarația Secretariatului de stat pentru Afacerile Externe al R.P.F. Iugoslavia

BELGRAD 16 (Agerpres). — Taniug transmite: La 15 septembrie a avut loc la Belgrad, la Secretariatul de stat pentru Afacerile Externe, o conferință de presă pentru ziariștii străini și iugoslavi. La conferința de presă, B. Drașkovici, reprezentant al Secretariatului de stat pentru Afacerile Externe, a dat citire unei declarații a guvernului iugoslav cu privire la planul de creare a „Asociației beneficiarilor Canalului de Suez" în care se spune între altele:

Planul expus de primul ministru Eden în parlamentul englez, cu privire la formarea unui nou organism sau a „Asociației beneficiarilor Canalului de Suez", nu constituie, după părerea guvernului iugoslav, un aport la soluționarea pașnică a problemei Suezului.

Planul mai sus menționat de creare a noii „Asociații a beneficiarilor Canalului de Suez", care ar începe să funcționeze împotriva voinței Egiptului și a altor țări care folosesc Canalul, înseamnă de fapt, o nouă agravare a crizei în jurul problemei Suezului. In afară de aceasta, planul este în contradicție cu Convenția de la Constantinopol, din 1888. O astfel de asociație nu este în stare să asigure pe cale pașnică libertatea navigației pe canal și funcționarea serviciilor sale.

Declarația Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Ungare

BUDAPESTA 16 (Agerpres).— M.T.I. transmite: Ministerul Afacerilor Externe al R.P. Ungare a dat publicității o declarație în legătură cu planul puterilor occidentale de creare a „Asociației beneficiarilor Canalului de Suez".

In declarație se arată că Egiptul are dreptul legitim de a naționaliza Canalul de Suez și se subliniază că planul de creare a „Asociației beneficiarilor Canalului" nu are nici un fel de temeiuri juridice și încalcă suveranitatea Egiptului.

Crearea acestei asociații, se spune în declarație, ridică noi obstacole în calea rezolvării pașnice a problemei Suezului, iar înfăptuirea acestei propuneri ar constitui o primejdie serioasă pentru pacea generală.

Pakistanul nu sprijină proiectul de creare a „Asociației"

NEW YORK 16 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Karaci al agenției United Press, un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Pakistanului a declarat că Pakistanul nu s-a obligat să sprijine proiectul de creare a așa-numitei „Asociații a beneficiarilor Canalului de Suez".

„Les Echos": O idee lipsită de viață

PARIS 16 (Agerpres). — Ziarele reacționare franceze care propovăduiesc o politică de amenințări față de Egipt fac o largă reclamă planului americano-anglo-francez de creare a „Asociației beneficiarilor Canalului de Suez", destinat să încalce suveranitatea Egiptului. Totuși, unele organe de presă burgheze sînt obligate să recunoască, direct sau indirect, inconsistența acestui plan. Astfel, ziarul industriașilor francezi „Les Echos" remarcă că ideea creării unei asemenea „Asociații" fără consimțămîntul Egiptului este „lipsită de viață".

O încălcare a suveranității Egiptului

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS transmite: După cum transmite agenția Reuter, Anglia trimite „țărilor care sprijină planul de control internațional asupra Canalului de Suez" invitații la conferința care se convoacă la Londra săptămîna viitoare pentru constituirea „organizației statelor care folosesc Canalul de Suez"

Conferința a fost fixată pentru 19 septembrie. Agenția subliniază că nu au fost adresate invitații Uniunii Sovietice, Indiei, Ceylonului și Indoneziei, întrucît aceste state au declarat deja că nu sînt de acord cu poziția puterilor occidentale în problema Suezului.

Conferința, adaugă agenția, va fi precedată de tratative tripartite între Statele Unite, Anglia și Franța, care vor avea loc la 18 septembrie.

Rezultatul alegerilor din Suedia

STOCKHOLM 17 (Agerpres).— La 16 septembrie au avut loc în Suedia alegeri parlamentare pentru Camera a doua a Ricksdagului (parlamentul suedez). La ora 9 dimineața a început în întreaga țară votarea pentru alegerea celor 231 de deputați care urmează a face parte din cea de-a doua Cameră (cu un deputat în plus față de alegerile anterioare, ca urmare a creșterii populației Stockholm-ului).

In dimineața zilei de 17 septembrie s-au dat publicității rezultatele alegerilor, partidele participante la alegeri întrunind următoarele voturi: partidul social-democrat 1.697.746 de voturi, respectiv 45,1 la sută din numărul total al voturilor; partidul liberal 891.390 de voturi, respectiv 23,7 la sută din numărul total al voturilor; partidul conservator 617.521 de voturi, respectiv 16,4 la sută din numărul total al voturilor; partidul agrarian 362.850 de voturi, respectiv 9,6 la sută din numărul total al voturilor; partidul comunist 192.072, respectiv 5,1 la sută din numărul total al voturilor.

Alegerile din Suedia, cu prilejul cărora partidele avînd o orientare îndreptată spre promovarea unei politici externe de neutralitate și neparticipare la blocuri militare, au repurtat victoria asupra partidelor de dreapta, au exprimat năzuințele pașnice, de prietenie cu toate țările ale poporului suedez. Campania electorală desfășurată de partidele social-democrat și agrarian au subliniat necesitatea continuării unei politici de neutralitate. Cu prilejul unei adunări electorale care a avut loc înaintea alegerilor primul ministru Erlander a subliniat că partidul social-democrat „prevede menținerea politicii de neparticipare la alianțe pentru ca în caz de război țara noastră să-și poată păstra neutralitatea, să se poată menține în stare de pace".

Este semnificativ faptul că în aceeași perioadă presa occidentală își exprima speranța că alegerile parlamentare din Suedia ar putea determina o „apropiere a Suediei față de vecinii săi atlantici (France Presse)". Rezultatul alegerilor din 16 septembrie a spulberat aceste speranțe.

Alegerile din 16 septembrie au confirmat creșterea prestigiului Partidului Comunist Suedez, care a obținut cu aproape 20.000 de voturi în plus față de alegerile din 1952, obținînd șase mandate în cea de-a doua Cameră a Ricksdagului față de cinci locuri cît avusese înainte.